

၉၈ အချစ်ကဗျာ အချစ်ကဗျာ ၉၈

စိစဉ်သူ
မင်းထွန်းမောင်
မေတ္တရပ်

ဒို့တာဝန် အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်စိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်း-ပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပေါ်ပေါက်ရေးသည်
ပြည်ထောင်စုသား အားလုံး၏
ပဓာနကျသော တာဝန်ဖြစ်သည်။

ဥပဒေဘောင်တွင်း နေထိုင်ခြင်း
ဆားရန်ကင်းကွာ ပြည်သာယာ။

KSL BOOKS

Logo woodcut by Michael Corr

[တန်ဖိုး - ၂၀၀ ကျပ်]

၉၈ အချစ်ကဗျာ အချစ်ကဗျာ ၉၈

စိန်သူ
မင်းထက်မောင်
မေငြိမ်း

ကြယ်စင်လင်း စာအုပ်-၃

စာမူခွင့်ပြုအမှတ်
၁၄/၉၈(၈)

မူက်နှာနံ၊ ခွင့်ပြုအမှတ်
၁၈/၉၈(၉)

မူက်နှာနံပန်ချီ
၁၅၇၁၆၆၀၆၀

မူက်နှာနံစီရိုင်း
၁၁၈၄၂ကြည်

မူက်နှာနံကောလာနွဲ့
Prestige

အတွင်းပင်
ပုံစံ

ကွန်ပျူတာစာနီ
စွန်မျို

စာအုပ်အုပ်
ကိုပြန်

မူက်နှာနံနှင့် အတွင်းပုံနီလှ
၁၁၆၈၅(၀၂၀၇၉) သုခ ပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် ၁၂၈၊ ၄၆ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ

ဦးမိုးကြည် (မိုးကြည်စာပေ) (၀၅၅၈)
၉၈၇/က(၇) ရပ်ကွက်၊ ဖွာပုံလမ်း၊ မြောက်-၁ပုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်ခြင်း

မထမအကြိမ်၊ ၁၉၉၉ နိုဝင်ဘာလ
အုပ်စု - ၁၀၀၀

စီစဉ်ထုတ်လုပ်သူ
M.H. Maung

မာတိကာ

• စီစဉ်သူထံမှ

၁။ ပင်လယ်	နီမာရှင်း	၁
၂။ ဟံတာ	မင်မြစင်	၂
၃။ ဖြေရာပြေကြောင်း	ညလယ်မိုး	၄
၄။ မြစ်ရေကြီးခြင်းသတင်း	ဟိန်းမြတ်စော်	၆
၅။ အဆိပ်မဲ့ဆူး	မြတ်	၇
၆။ ဘိုမာခိုင်ယမ်နှင့် ကျွန်တော် ပြကွဒိန် စီရင်ဖူးတယ်	နေဇော်နိုင်	၉
၇။ အဆိပ်မီးတောင်	လူအိမ်	၁၀
၈။ အချစ်	ဆောင်ဘညို	၁၂
၉။ အင်္ကျီ	မောရမိုး	၁၃
၁၀။ သူ ညီမျှခြင်း ကျွန်တော်	ရွှန်ဘွား	၁၅
၁၁။ ချစ်သူတွေ ဖတ်ဖို့ ကဗျာ	မောင်သင်းနိုင်	၁၆
၁၂။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်မတွေ့ချင်တဲ့အခါ	မိုးချာ	၁၇

၁၃။ ပြစ်သို့ တံခါးပေါက်	ကိုဆွေ	၁၉
၁၄။ အမှန်အမှား ကင်းစင်သော	ဝင်းမြင့်	၂၁
၁၅။ ငါးမျှားသူ၏ ဆင်ခြေ	နီကိုရဲ	၂၂
၁၆။ ယင်ကောင်	လက်ဆောင်	၂၅
၁၇။ မုက်လုံး	နည်မိုးဦး	၂၆
၁၈။ ကြို့တစ်မြောင်းနှင့် ချစ်ခြင်းတရား	နေနီနီ	၂၇
၁၉။ အခေါ် အဆို	ခက်မာ	၂၉
၂၀။ ဇာတ်သိမ်းခန်း	မိုးသွင်သွင်	၃၁
၂၁။ မောင့်ချည်တိုင်	မရီဝေ	၃၂
၂၂။ အဖြူရောင်ပြတင်ပေါက်	မင်းသိုက်မွန်	၃၃
၂၃။ အဖွဲ့	ညီဆင်းသစ်	၃၅
၂၄။ တယောတစ်လက်ရဲ့ ဂီတ	ကိုယ်တိုက်	၃၆
၂၅။ ကဗျာလွတ်အမှန်	ရှင်ဝေဝီ	၃၈
၂၆။ ချစ်ခြင်းသောင်ယံ	လင်းသစ်	၃၉
၂၇။ ကျွမ်းသွားတဲ့ မီးလုံး	မြမြင့်မိုရ်	၄၁
၂၈။ ချစ်သူတစ်ဦး	မအိ	၄၂
၂၉။ လွမ်းတင်	ကိုသန်းထွန်း	၄၅
၃၀။ ဇာတ်အိမ်	မောင်ကောက်	၄၆
၃၁။ ဇွဲတဲ့ည	သိန်းခေါင် ငြိမ်းသစ်	၄၇
၃၂။ တနင်္ဂနွေတစ်ခြမ်းပဲ	သစ်ကောင်းသိမ်	၄၉
၃၃။ စိတ်ပျက်လက်ပျက်ပိုက်ကွန်	မင်းချစ်သူ	၅၀
၃၄။ အဖြူစစ်ပွဲ	ထွန်း	၅၂
၃၅။ ဓားသွားပေါ်က	ရောဟတီရဲ့ဇွဲ	၅၄
ပန်းတစ်ပွင့်ရဲ့တေး		
၃၆။ အင်းလျား	မောင်လွင်မြင့်	၅၇

၃၇။ ဝေဒနာအလွန်	လင်းတည်ဦး	၅၉
၃၈။ အချစ်	မောင်ကြူး ရုပ်	၆၃
၃၉။ မျှော်လင့်ခြင်း အဘိဓမ္မာ	တောနေ	၆၄
၄၀။ ကုန်ရစ်သူ	စမ်းစမ်းတင်	၆၅
၄၁။ အစိမ်းရောင် မာယာ	မြတ်စိုးလတ်	၆၇
၄၂။ မုဆိုး	သိန်းထက်	၆၉
၄၃။ အလွမ်းက အချစ်ကို ပွေ့ထားတဲ့ည	စောဝေ	၇၀
၄၄။ ကိုယ်ရဲတော်	ညိုမင်းထက်	၇၂
၄၅။ ငါ့မြို့ယွက်တစ်စင်း	သျှင်မင်းမြတ်	၇၃
၄၆။ စိတ်ထားလွှဲအပ်မှု	ပြေမြင့်	၇၅
၄၇။ ရာသီမဲ့ ပန်း	ကိုယ် (ရက္ခ)	၇၆
၄၈။ နှလုံးသား အမှတ်တရ	ခွန်းချိုလွင်	၈၃
၄၉။ ချစ်သူပျောက်ကို	မင်းစိုက်စိုးစန်	၈၄
လိုက်ရှာနေတဲ့ မှတ်ပုံတင်		
၅၀။ ဝေဒနာဦးအမော်	ကိုနေစ	၈၆
၅၁။ လေဟာပြင်	လူမျိုးထွဋ်	၈၉
၅၂။ အချစ်ထွက်ခွာရာ မိုးကောင်းကင်	နေထက်နိုင်	၉၀
၅၃။ သူမ	သိုဘောင်	၉၂
၅၄။ ပန်းပျိုးတေးချင်း	ကျော်ထူး	၉၃
၅၅။ ရင်ဘတ်က မွေးညင်းလေးတစ်ပင်	အောင်မျိုး	၉၅
၅၆။ အဖျားပျောက်စ မနက်စောစော	မောင်နန္ဒ	၉၆
၅၇။ လမင်းနဲ့ လမ်းခွဲတဲ့ည	ငြိမ်းသစ်	၉၉
၅၈။ အသံမဲ့ သီချင်း	သင်းဝေဘောင်	၁၀၁
၅၉။ ကျဆုံးခြင်း ကောင်းကင်	ကိုယ်ပ	၁၀၃

၆၀။ ကျေးဇူးစာရင်း	သစ်ငြိမ်း ၁၀၅
၆၁။ အနမ်း	ငုအိမ်ထက်မြက် ၁၀၆
၆၂။ နေ့နဲ့ည ဇာတ်လမ်းတွဲ	သစ္စာပိုင်စိုး ၁၀၉
၆၃။ ရာစုမြစ်ရဲ့ ချစ်သူများ	မျိုးကိုမျိုး ၁၁၂
၆၄။ ၃၄ လမ်းထိပ် လက်မက်ရည်ဆိုင်	ဝင်းမောင် ၁၁၄
ထိုင်နံပေါ်သို့ ပြေးဝင်လာသော အလင်း	
၆၅။ လောင်ကျွမ်းသူ	မောင်ခေါင်း ၁၁၅
၆၆။ တိတ်ဆိတ်တဲ့ ဓကား	တင်မင်းထက် ၁၁၇
၆၇။ ချစ်နေပြီ	သားကြီး မောင်စေယျ ၁၁၈
၆၈။ ငယ်ချစ်ဦး	လူငြိမ်းစိုင်း ၁၁၉
၆၉။ နှစ်ယောက်တစ်ကွဲ နေအိပ်	သို့သူအောင် ၁၂၂
၇၀။ ကမ်းပါး	မင်းဇော် ၁၂၇
၇၁။ ယိုးဒယားသမင်လိုက်	ကျော်စောစိုင်း ၁၂၉
၇၂။ နောက်ဆုံးည	မောင်ရှင်စော ၁၃၀
၇၃။ သင်္ဂါရထုထည်	ရိုးသက် ၁၃၃
၇၄။ ချစ်သူ...သူ့ကြောင့်	ထက်မြက်သူ ၁၃၄
၇၅။ ထွက်မပြေးသူများ	စန်းဦး ၁၃၆
၇၆။ အချစ်ရေ...	မောင်အောင်မွန် ၁၃၇
ငြိမ်းချမ်းရေညစာ အတူစားကြရအောင်	
၇၇။ ကျွန်တော့်ရဲ့ တစ်ခါက	စူးလက် ၁၃၉
၇၈။ ဟမ္မုရာဘီကို	သရဝဏ် (ပြည်) ၁၄၀
အကူအညီတောင်းခြင်း	
၇၉။ ရေခဲပြစ်ထဲက မိုးတိမ်	ကျော်အောင်သစ် ၁၄၂
၈၀။ ညနှောင်းလကွယ်	သက်ထက်ငြိမ်း ၁၄၄

၈၁။ တမ်းတဖိုး	ဟိန်းသစ်ရည်သိမ်း ၁၄၆
၈၂။ နှလုံးသားပေါ် နင်းတဲ့ခြေရာ	စိုးရိမ် ၁၄၉
၈၃။ အဆုံးစွန်	နေဆူးသစ် ၁၅၀
၈၄။ အချစ်ကဗျာ	မြသူစာ ၁၅၂
၈၅။ ထောင်စုနစ် ကျွေးကျွန်၏ အဆုံး	ကေဆိုး ၁၅၄
၈၆။ ချစ်ခြင်းသီရိပြာ	အောင်စိုးမင်း ၁၅၅
၈၇။ အိပ်မက်မှ နင်းဆီ	ငြိမ်းပိုင် ၁၆၀
၈၈။ အိမ်အပြန်	စည်သူငြိမ်း ၁၆၂
၈၉။ ခြင်ဆီမဲ့	လူပန့်ငယ် ၁၆၄
၉၀။ ၂၄ ဒီဇင်ဘာ ၉၇	သော်ဒီဝေ ၁၆၆
၉၁။ ကမ္ဘာဦးဂီတ	မြင့်မိုးအောင် ၁၆၇
၉၂။ ကောင်းကင်	မင်းထက်မောင် ၁၇၂
၉၃။ ကိုယ်ဟာ လွန်ပဆီ	နေမျိုး ၁၇၃
၉၄။ အရောင်ဆွဲ	မေငြိမ်း ၁၇၅
၉၅။ မေငြိမ်းအတွက်	ဇေယျာလင်း ၁၇၆
အချစ် x ရက်စက်တဲ့ ဆိုးစာတံ	
၉၆။ မိဝင်းဖို့ ကဗျာ	ပိုင်စိုးဝေ ၁၇၈
၉၇။ ကြယ်သီး	မျိုးမြတ်သူ ၁၈၁
၉၈။ ချစ်သူရဲ့ လရောင်ရှုခင်း	မောင်လင်းနိုင် ၁၈၂

စိစဉ်သုတ္တံ

မြန်မာနိုင်ငံတွင်သာမက နိုင်ငံတကာ၌ပင် ကဗျာခေတ်များ၊
တစ်ခေတ်ပြီးတစ်ခေတ် ပြောင်းလဲလျက်ရှိပါသည်။ စက်မှုနည်း၊
ပညာ အိပ်မက်သစ်များ၊ စီးပွားရေး နိုင်ငံရေး အယူဝါဒသစ်များ၊
ယဉ်ကျေးမှုသမိုင်း စာမျက်နှာသစ်များ တိုးတက်ပြောင်းလဲသည်
နှင့်အမျှ ကဗျာခေတ်များလည်း လိုက်လျောညီထွေ ပြောင်းလဲ
တတ်သည့် သဘောပင် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ကဗျာခေတ်တွေ
ပြောင်း၍ ကဗျာ၏ ပုံသဏ္ဌာန်၊ အရေးအဖွဲ့၊ အယူအဆ သေသည့်
သတ်မှတ်ချက် စံနှုန်းများ မည်မျှပြောင်းလဲသွားစေကာမူ ‘အချစ်’
ဆိုသော ချစ်ခြင်းမေတ္တာတရားကို ဖွဲ့ဆိုသည့်၊ သို့မဟုတ် ချစ်
ခြင်း မေတ္တာတရားနှင့် ပတ်သက်ဆက်နွှယ်နေသည့် အကြောင်း၊
အရာတစ်ရပ်ကတော့ မပြောင်းမလဲ တည်ရှိနေမြဲပင်ဟု ဆိုရပါ
မည်။ ကမ္ဘာဦး ခေတ်ဟောင်းမှသည် ခေတ်သစ် ယနေ့တိုင်အထိ

မရိုးဘီမဟောင်းနှမ်းနိုင်သေးဘဲ ဆက်လက်တည်တံ့လျက်ရှိသော
ချစ်ခြင်း၊ မုန့်ခြင်း၊ လွမ်းခြင်းများကို ခံစားမှုအမျိုးမျိုးဖြင့် ဖွဲ့ဆို
ကြသည့် ကဗျာစာဆိုတို့၏ နှစ်သက်ယစ်ဖူးဖွယ်ရာ အချစ်ကဗျာ
များ...။

ယခု ဤစာအုပ်ငယ်တွင် ယနေ့လက်ရှိမြန်မာနိုင်ငံမှ ကဗျာ
ရေးသားနေကြသောသူများ၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖွဲ့ ကဗျာများကို
သီးသန့်စုစည်း၍ ဖော်ပြထားပါသည်။ ယခင်က ရေးဖွဲ့ခဲ့ကြသော
ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖွဲ့ ကဗျာများနှင့် ပုံသဏ္ဌာန်၊ အရေးအဖွဲ့၊ အယူ
အဆများ အနည်းငယ် ကွာခြားကောင်း ကွာခြားနေပါလိမ့်မည်။
သို့သော် ဤစာအုပ်ငယ်တွင် ပါဝင်သော ကဗျာအားလုံးနီးပါးမှာ
ခေတ်ပြိုင် လူမှုအငွေ့အသက်များနှင့် ထုံမွမ်းပေါင်းစပ်ကာ ဖြစ်ပေါ်
လာသည့် အာရုံခံစားမှုသစ်ဖြင့် ဖန်တီးရေးဖွဲ့ထားကြသော ယနေ့
ခေတ်၏ အချစ်ကဗျာများပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကဗျာဆရာ ဇုနဦး
၏ အချစ်ကဗျာ ဇုနပုဂံကို စုစည်းကာ ၁၉၉၈ ခုနှစ်တွင် စီစဉ်ခဲ့
သောကြောင့် 'ဇုန အချစ်ကဗျာ၊ အချစ်ကဗျာ ဇုန' ဟု အမည်ပေး
လိုက်ပါသည်။

ဤစာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် အဘက်ဘက်မှ ဝိုင်းဝန်း
ကူညီပေးခဲ့ကြသော မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းများအားလုံးကို ကျေးဇူး
အထူးတင်ရှိပါကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

စိစဉ်သူ

ပင်လယ်

နိမာရှင်း

မြစ်တွေက

ငါ့ဆီရောက်မှ

ချစ်ခြင်းဆုံခွင့် ရသတဲ့။

ငါကတော့

အဖော်မဲ့ပေါ့။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

တံတား

ခင်မြဇင်

လေထဲမှာ

ရှေ့နောက် ဘယ်ညာ ယိမ်းခါလို့

ယိုင်ရွဲ့ရွဲ့ ကြိုးတန်းပေါ် လျှောက်ခဲ့ကြ

မြစ်ကူးတံတား တစ်စင်းရယ်လေ

နှလုံးသားနှစ်ခုက စီးဆင်းတဲ့

မြစ်တစ်စင်းပေါ် သွယ်တန်းခဲ့။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

လိုက်ခဲ့တော့ကွယ်
သေခြင်းပန်းတို့ပွင့်ရာ ကမ်းခြေဆီ
ထာဝစဉ်မငြိမ်းမယ့် မီးလျှံကိုဖြည့်ဆည်းဖို့
မေ့လျော့ခြင်း နှင်းမှုန်ဖွဲ့ဖွဲ့တွေအောက်မှာ
မပျောက်အောင် လက်တွဲခဲ့ကြနော်။

ချစ်ခြင်းရဲ့မျိုးစေ့တွေ
မြေမှာ နစ်မြုပ်နေပေမယ့် သည်ဆောင်းလွန်ခဲ့ရင်ဖြင့်
ရာသီမိုးနဲ့အတူ သူတို့နိုးထ ပွင့်လာကြဦးမယ်
ကျိန်စာဆူးတွေ နေရာအနှံ့ပြန့်ကြဲလို့
မုန်းစိတ်ကလည်း စိမ့်စမ်းကို အရောင်ဆိုးခဲ့
မြတ်နိုးမှုတစ်ခုတည်းနဲ့သာ
နွယ်ကြိုးကို ခိုင်အောင်ချည်ခဲ့တယ်။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ပြေရာပြေကြောင်း

ညလယ်မိုး

အကြိမ်ကြိမ်ပစ်ခတ်
ပစ်မှတ်နဲ့လွဲချော်
ဪ...
လေးသည်တော်ကြီး ရှုံးနိမ့်ခဲ့ရပြီ။

ဘာဆုမှ မထိုက်တန်သူဟာ
လက်ခုပ်တီးရင်း ကျေနပ်နိုင်ဖို့
ကိုယ့်ကိုကိုယ် မြှူဆွယ်ထားခဲ့ရ
မြက်ခင်းတွေ
စိမ်းချင်တိုင်း စိမ်းနေကြပေါ့။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

‘မပိုးအိမ်’ရဲ့
ကိုယ့်ပန်းအိုးလေးအတွက်ကတော့
မိုးရာသီဟာ
နောက်ကျနေခဲ့ပါပြီ။

မင်းကို သတိရတဲ့စိတ်
တိတ်တိတ်ကြိတ်ဝယ်ထားတဲ့
စံပယ်တွေလည်း -
နွမ်းပေါ့။

ရှိစေတော့ ‘မပိုးအိမ်’ရေ
အနောက်ဘက်ကောင်းကင်မှာ
တိမ်တွေလှနေတုန်းဆိုပေမယ့်
နေလုံးကြီးက
ပျောက်သွားနှင့်ပြီ။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

မြစ်ရေကြီးခြင်းသတင်း

ဟိန်းမြတ်ဇော်

ကြိုပြီး လွမ်းကြည့်နေရတာနဲ့တောင်
ရင်ခုန်သံတွေက နွမ်းလျနေလိုက်တာ
တကယ်သာ ဆိုခဲ့ရင် ။

ကိုယ့်အဖြစ်က
မျက်ရည်နဲ့ ဖွဖွလေး ကိုင်ထားရတဲ့စိတ်နဲ့
တစ်မိုးသားလုံး အုံ့ဆိုင်းပြီး
ကိုယ်မင်းကို လွမ်းနေခဲ့တယ်။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

အဆိပ်မဲ့ဆူး

မြတ်

သူ့ဆူးမှာ
အဆိပ်တော့ မဲ့ပါရဲ့
ဒါပေမယ့်
ငါ့ကိုတော့ ခြစ်ရှခဲ့
အချစ်တွေကြောင့် ရှုတခဲ့ပေါ့။

ဆူးကလေးရေ
ဟင်းလင်းပြင်လို့ ထင်ရပေမယ့်
ငါ မော့ကြည့်လိုက်တိုင်း
ငါ့အပေါ် ငုံ့ကိုင်းနေတဲ့ ကောင်းကင်ကြီးတောင်မှ
အရောင်အမျိုးမျိုး ပြောင်းတတ်သေးတာ၊

အချစ်ကဗျာ-၉၈

မျက်ခွံပေါ်မှာ ဆိုးဆေးတွေလား
မိုးတိမ်တွေလား
အရောင်တွေနောက်
ငါ အပြေးအလွှားလိုက်မိတော့

ပန်းဖျော့ဖျော့ တစ်ညနေ
အချစ်တွေ ကွေးညွတ်သွား
ဆူးကလေးရဲ့ မျက်တောင်ဖျားမှာ

အချစ်ကြောင့်
တောက်ပလွန်းတဲ့ ညနေတွေဟာ
အချစ်ကြောင့်ပဲ
ပျောက်ရှုသွားခဲ့ကြ။

မှောင်ရိပ်ပြီးပြန်
နီးတစ်ဝက် ညညမှ
အိပ်မက်ယောင်တတ်သူမှာ
သူ့ကံကြမ္မာ သူ မယုံချင်ဘဲ
ဆူးတွေသာ ထွင်ထွင်နေရပေါ့။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

**အိုမာခိုင်ယမ်နှင့် ကျွန်တော်
ပြေကွဲဒိန် စီရင်ဖူးတယ်
နေဇော်နိုင်**

မင့်နှုတ်ခမ်းပေါ်က
ဆည်းဆာတွေ ကိုယ်သိမ်းထားလိုက်မယ်
ကြယ်ပွင့်တွေ ခိုးပြီး နမ်းမှာစိုးလို့

ခုန်ချလိုက်တော့
လရောင်ထဲ
ဘယ်သူတွေ အသည်းကွဲဖူးလို့လဲကွယ်။

အဆိပ်မီးတောင်

လူအိမ်

မတတ်သာတဲ့အဆုံး
ဝေးကွာခြင်းမှာပဲ
မျက်နှာတွေကို နှစ်ထားလိုက်တယ်။

အနာဂတ်တစ်ခု
အမုန်းသင့် ကျွမ်းလောင်အပြီး
အလွမ်းတွေသာ မျက်နှာပေါ် ခုန်တက်လာခဲ့
အချစ်ဆိုတာ
အဆိပ်မီးတောင်ဆီ သယ်ဆောင်သွားတတ်တဲ့
ဖုတ်သွင်းရထားလား
လက်ဆောင်အောက်မှာ သေနတ်ကိုဝှက်ယူလာတဲ့
သံတမန်နဲ့လည်း တူသေးရဲ့။
အနိုင်ပိုင်းသူသာ
သူ့ဆံပင်ကို ကောင်းစွာဖြီးသင်နိုင်ခဲ့မှာ။

ခုတော့ ...
ငါ အိမ်ပြန်သွားရင် လွမ်းနေမယ့်ကောင်မလေး
မရှိတော့ပါဘူး။
ညနေစောင်းရင် ငါ သူ့ဆီအလာ မျှော်နေမယ့်
ကောင်မလေးလည်း မရှိတော့ပါဘူး။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

အလိုမကျရင် စိတ်ကောက်
ငါ့ခါးကို ဆွဲဆွဲလိမ်တဲ့
ကောင်မလေးလည်း မရှိတော့ပါဘူး။
ငါ့ကို စိတ်ဆိုးအောင်လုပ်
ဒေါသဖြစ်တဲ့အခါ ငါ့မျက်နှာကြည့်ပြီး ပျော်နေတတ်တဲ့
ကောင်မလေးလည်း မရှိတော့ပါဘူး။
(ဆုလာဘ်လက်ဆောင်အဖြစ်)
ပျက်သုဉ်းသွားတဲ့ အိပ်မက်ကို ဘဝပေါ်ပစ်တင်
နွမ်းလျနေ
ငါတစ်ယောက်တည်းပေါ့။

ကမ္ဘာပျက်ခြင်းထက်တောင်မှ
ချစ်ခြင်းရဲ့ အလွမ်းတွေက ပိုပါသေးလား
မေ့ဖို့ကြိုးစားတယ်ဆိုပေမယ့်
အချိန်တန်တော့ -
သတိရခြင်းတွေ ငါ့ကို သိမ်းပိုက်သွားကြပြန်ရော။

ကောင်မလေးရေ -
မီးမသေသေးတဲ့ ညနေခင်းတစ်ခု
ငါ့ဆီ လာနေရစ်ခဲ့။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

အချစ်

အောင်ဘညို

မမြင်ရတဲ့ ကြိုးတန်းပေါ်
ခုန်ဆွ ခုန်ဆွ အသံတို့အော်ဟစ်
ရိုင်းစိုင်းပင်လယ် နူးညံ့ညင်သာ
ဒေါသမိုးကြိုးမုန်တိုင်း အေးစက်
မုန်ယိုဆင် ဒူးထောက်လဲကျ
ငါ့သွေးကြောထဲမှာ
မသိစိတ်ရဲ့ တပ်ဆင်မှုတွေနဲ့
ပုံသံတစ်ချက် ကြားရတယ်။ ။

အကျီ မောရမိုး

ဘယ်အငြိုးက ပစ်လွှတ်လိုက်သလဲ မသိဘူး
မမြင်နိုင်တဲ့ လမ်းမပေါ် ယောင်လည်လည်နဲ့
သူ့လက်ကလေးကိုသာ တမ်းတမိတယ်
မောပန်းလွန်းတဲ့စိတ်ကို
အဲဒီအကျီလေးက လုံအောင်ဖုံးပေးထားလို့။

အိပ်မက်နဲ့ ရူးနှမ်းခဲ့တာ
လမ်းမတွေဟာ
အခုလို တိတ်ဆိတ်ညမျိုး
မြက်ခင်းစိမ်းစိမ်း၊ လရောင်က တောင်ကျစမ်းလို
အနာဂတ်ကို ဟစ်ခေါ်ခဲ့ဖူး။

အဆင်မပြေမှုတွေနဲ့ စနစ်တကျ လွဲချော်မှုတွေက
ရင်ခုန်သံကို မီးကင်ပြီး ဝိုင်းဖွဲ့စားသောက်ကြ
ဘယ်လိုမှန်းမသိတဲ့ မာယာတွေပေါ်မှာ
ငါ့ကိုယ်ငါ အတုနဲ့အစစ် မခွဲခြားတတ်ပြန်ဘူး .
ကျန်ခဲ့တဲ့၊ ဖရိုဖရဲအတွင်းသားတွေနဲ့
ငါ့အချစ်တွေကို
အဲဒီအကျီလေးက လုံအောင်ဖုံးပေးထားလို့။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

လေညင်းအဆွေးနဲ့လည်း မဆေးကြောချင်
စိမ်းဖန့်ဖန့်လရောင်ကလည်း အရင်ကလောက်
ညှို့အားမပြင်းတော့ .
လမ်းမတွေဟာ ပျင်းရိ၊ ငြီးငွေ့စရာတွေချည်း .
ဘဝအတွက် လိုက်လျောညီထွေ
ပျင်းတတ်၊ ငြီးငွေ့တတ်ဖို့ပဲ လိုတယ်
နယူတန်ရဲ့ ပျင်းရိခြင်းမှာ
ပန်းသီးတစ်လုံးကြောင့် သူ့အိပ်မက်တွေဖြစ်ခဲ့ .
မင်္ဂလာလင်ရဲ့ ငြီးငွေ့တဲ့ ဂစ်တာတစ်လက်ကြောင့်
သူ့အိပ်မက်တွေ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခဲ့ .
ငါ့ ရင်ခုန်သံတွေအတွက်
အဲဒီအင်္ကျီလေးက မနက်ဖြန်တွေ ဝတ်လာခဲ့။

၆ စာကြွင်း ၆
အဲဒီအင်္ကျီလေးကို သူမနဲ့ ကျွန်တော်
၈၄- မိုးရေစက်ဖြင့် ချုပ်လုပ်ခဲ့ကြသည်။ ။

သူ ညီမျှခြင်း ကျွန်တော်

လွန်ဘား

သူ
ခဏခဏ ပြောတယ်။
အဲသည်ဝတ္ထုတွေ မငှားတော့ပါဘူးတဲ့
ဒါပေမယ့်လည်း
တွေ့လိုက်တိုင်းမှာ ဖတ်ဖတ်နေတတ်တယ်။

သူ
ခဏခဏ ပြောတယ်။
တွေ့ကရာပစ္စည်းနဲ့ ကောက်မပေါက်တော့ဘူးတဲ့။
ဒါပေမယ့်လည်း
သူ့လက်ချက်ကို ရှောင်ရှောင်နေရတယ်။

သူ
မချစ်ပါဘူးလို့ ခဏခဏ ပြောတယ်
ပြောပြီးတော့လည်း ယုယနေတတ်တယ်။

ကျွန်တော်
မသောက်တော့ပါဘူးလို့ ခဏခဏ ပြောတယ်
ညနေစောင်းဆို မူးမူးနေတတ်တယ်။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ချစ်သူတွေဖတ်ဖို့ ကဗျာ

မောင်သင်းခိုင်

ပင်လယ်ဟာ

ပူလောင်တဲ့ သူ့ရင်ထဲက

အလွမ်းမီးလျှံ အပူငွေ့တွေကို

ချစ်သူကောင်းကင်ဆီ

လွမ်းလက်ဆောင်အဖြစ်

ပို့ပေးလိုက်တယ်။

ကောင်းကင်ကလည်း

အလွမ်းလက်ဆောင်ကို ငေးလို့

ရင်နင့်အောင် ရှိုက်ရှိုက်ပြီး

အလွမ်းသမား ပင်လယ်ထဲကို

မျက်ရည်တွေ ရွာချလိုက်တော့တယ်။ ။

ကိုယ့်ကိုကိုယ် ပြန်မတွေ့ချင်တဲ့အခါ

မိချာ့

ကိုယ့်ကိုကိုယ်
ပြန်မတွေ့ချင်တဲ့အခါ
ချောက်ကမ်းပါးတွေရဲ့အဆုံး
ရေတံခွန်တွေလို တဝန်းဝန်း ခုန်ချမိ။

ကိုယ့်ကိုကိုယ်
ပြန်မတွေ့ချင်တဲ့အခါ
မီးတောက်မီးလျှံတွေကို နမ်း
ပြာစတွေလို လောင်ကျွမ်းမိ။

ကိုယ့်ကိုကိုယ်
ပြန်မတွေ့ချင်တိုင်း
သစ်ရိပ်အောက်
အမှောင်ဆုံးလမ်းတွေကို ရွေးလျှောက်
အရိပ်ထင်
မှန်နံရံတွေကို ရှောင်ကွင်း
ဒါနဲ့များတောင်
ငါ့အရိပ်က ငါ့ကို ပြန်လှောင်ပြောင်ချင်သေး။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ဆုံးရှုံးခြင်းတဲ့
စကားလုံးအဖြစ်သာ လှပခဲ့တာပါ
အထိနာရင်ကတော့
ကုစားမရ ဖြေသိမ့်မရ
နောင်တတွေ အကြိမ်ကြိမ်ရနေခဲ့။

နောက်ဆုံးတော့
ကိုယ့်ကိုကိုယ်
ပြန်မတွေ့ချင်တဲ့စိတ်က
တလိမ့်လိမ့်ကျ
လှေကားရဲ့ခြေရင်းနားထိတိုင်။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

မြစ်သို့ တံခါးပေါက်

ကိုဆွေ

ဟာရီကိန်းဟာ

၂၄ နာရီမှာ နှစ်ခါလာနေကျလို့

ယာဇ်ပုရောဟိတ်က ပြောခဲ့

ကိစ္စမရှိပါဘူး ညီမလေးရယ်

ဒါကို ငါတို့ ရေချိုးပြီးစောင့်ကြမယ်။

ဘဝမှာ

အချိန်ရဲ့လုယက်မှုကို

ခံတွင်းတွေသူ ကံကြမ္မာငဲ့

ကျောက်ဆောင်နှင့်တူသော သင့်မျက်နှာ

ငါတို့ကို ငှားပါ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

အချစ်ရေ
နေ့တွေ နေ့တွေ၊ တူနိုင်လွန်းပေစွ
တစ်နေ့လာလည်း မထူးတာပဲ။

ကဲကွယ်
မထူးဇာတ်ခင်းမယ်
ကူးခတ်ရင်းနဲ့ပဲ
တစ်ဖက်ကမ်း ရောက်မှာပေါ့။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

အမှုန်အမွှား ကင်းစင်သော ဝင်းမြင့်

ဟိုတုန်းက သုံးနှစ်သုံးမိုးဟာ
ခုတော့ မထစ်ချုန်းဘဲ ရွာခဲ့ပြီ။

ပြတ်တောင်း ကြွပ်ဆတ်လှပေရဲ့
အချစ်ဆိုတာ ကိုင်ကြည့်လို့ရတဲ့အရာ
နောက်ကြည့်မှန်ထဲမှာတော့
မေတ္တာတရား ရှာမနေပါနဲ့။

ကိုယ်ကာယသက်သက်ကမ္ဘာ
ဒါကို တီထွင်လာကြ
‘ဘုရားကယ်တာပဲ’
လူသားတို့ထံ မေတ္တာသုတ် ပို့သလိုက်ပါပြီ။ ။

ငါးပျားသုဇာတ် ဆင်ခြေ

နီကိုရဲ

ပန်းချီဆရာစိတ်ကြိုက်ထားတဲ့ ဆေးစက်တွေလို
ငါ မင်းကို နေပေးခဲ့ပြီးပြီလေ
ကောင်းကင်မပါဘဲ
ညကို ဆွဲခဲ့တဲ့ ပန်းချီကားမှာပေါ့
‘ကြယ်တွေအိပ်ချိန်’ ..တဲ့။

ခံစားမှုတစ်ခုကို
အာရုံနဲ့ထိမိတိုင်း
‘အချစ်’က မိုင်းမိုင်းပြီး ရင့်ရင့်လာ
အမှောင်မပါဘဲ
ညကို ဆွဲခဲ့တဲ့ ပန်းချီကားမှာပေါ့
‘သန်းခေါင်ယံလရောင်ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်’ ..တဲ့။

ပွင့်ခါစ ပန်းအတွက်
ကောင်းကင်ကြီးက ကျယ်လွန်းသလား
အမှားများ နေရာအထားအသို ပြောင်းရုံနဲ့
‘အချစ်’ကို ဖွဲ့နွဲ့ခွင့်ရနိုင်မယ်ထင်ရဲ့။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

‘အချစ်’ဆိုတာ
လူများတွေလုပ်သလို လိုက်လုပ်ရုံပါ
ခံစားမှုကိုတော့ ငါပိုင်တယ်။

မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ ရင်အုံကို
သက္ကရာဇ်နှစ်ခုစာ
စကားလုံးတွေနဲ့ ပစ်ပေါက်ခဲ့
ဆေးရောင်တွေနဲ့ ပက်ခဲ့
ဝေါဟာရတွေက နည်းလွန်းတော့
လက်မှန်းက မတည့်
ကင်းဗတ်(စ)က ကျဉ်းလွန်းတော့
ချိန်သားက မကိုက်
ရင်အုံမှာ နှလုံးသားက မရှိတော့
စိတ်မှန်းတွေလွဲ
တစ်ပွဲပြီးတစ်ပွဲပေါ့
အချိန်ကို ဆော့လာလိုက်တာ
ကြယ်တွေအိပ်ချိန်မှာ
သန်းခေါင်ယံလရောင်ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကို
လက်ခနဲ တွေ့လိုက်ရတဲ့အထိ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

အသက်သုံးဆယ် ရှိပါပြီ
ငါမတွေ့ဖူးတာ
အချစ်နဲ့ တစ္ဆေ
ငါတွေ့ခဲ့တာ လူတွေ မှားနေကျအမှား
အသက်ရှူသံ အားကောင်းဆဲ ။

ကဲ
‘အချစ်’ဆိုတာကလည်း
သေခြင်းတရားကို ရင်မဆိုင်ရခင်အထိ
ဘဝဒဏ် ခံနိုင်ရည်အရှိဆုံး
ထုံဆေး တစ်မျိုးပဲ မဟုတ်လား။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ယင်ကောင်

လက်ဆောင်

ဘယ်လို အညစ်အကြေးမှာ
မင်း နားခဲ့လေသလဲ။

သောကတွေ
တစ်ကိုယ်လုံး ပေပွလို့
မင်း ရောက်လာခဲ့တယ်။

နာကျင်မှုကို
အဆက်မပြတ် အော်ညည်းရင်း

ကရုဏာတရားကို တောင်းခံနေခဲ့။
‘ဗြုန်းဆို’
ငါ့အိပ်မက်ပေါ် လာနား
ဝေဒနာတွေ ကူးစက်နေသူ မင်းက
ငါ့ကို ညစ်ထေးစေခဲ့ပြီ။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

မျက်လုံး
စံညိမ်းဦး

မင်းက
ဘာလို့
ဝိုင်အရက်တွေ ထည့်ထားရသလဲ။

တံခါးကို ပိတ်လိုက် .

အခုကို
ငါ မူးနေပြီ။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ကြိုးတစ်ချောင်းနှင့် ချစ်ခြင်းတရား

နေနီနီ

ရိုးရိုးလေးပါ

တကယ်တော့

မင်းကို ချစ်မိခြင်းဟာ

လွမ်းဆွတ်ခြင်းနဲ့အတူ ကြိုးတစ်ချောင်း ကျစ်မိခြင်းပဲပေါ့။

ညီမလေးရေ ...

ကြိုးမိန့်ကျသူ တစ်ယောက်လိုမျိုး

ငါ့ရဲ့ချစ်ခြင်းအတွက်

ကြိုးတွေကို ငါ ကျစ်ခဲ့တယ်။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ထွက်သက် ..
ချစ်ခြင်းတရား ..
မျှော်လင့်ချက် ..
သက်တံ ..
အနာဂတ် ..
နှင်းဆီရိုင်း ..
ဒါတွေဟာ ..
 ကြိုးတစ်ချောင်းရဲ့ သစ္စာတရားဆိုရင်
ညီမလေး ..
 ငဲ့ရဲ့ကြိုးတွေနဲ့ ငဲ့ကို ချည်နှောင်လိုက်ပါ
နောက်ပြီ ..
 ငဲ့ရဲ့တိမ်တိုက်တွေကို ချည်နှောင်လိုက်ပါ
ငါကတော့ ..
 မင်းကို လက်ဆောင်ပေးဖို့
 ကြယ်တာရာတွေ ခိုးယူရဦးမယ်လေ။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

အဝဏ်အဆုံး

ခက်မာ

ဟောဒီ

ဘယ်ဘက် ခပ်ယွန်းယွန်းနေရာက
စခဲ့တာပါ။

အကြည့်လေးတစ်ချက်
အပြုံးလေးတစ်လက်ကြောင့်
တချက်ချက်ခုန်ရင်း
တင်းတင်းကြိတ်ထားခဲ့ရတဲ့ အံတွေ
ပြေလျော့ခဲ့။

တစ်မျှော်တစ်ခေါ် ဝေးပြီး
ဘယ်လိုခရီးမှန်း မသိတဲ့
လောကသစ်တွေကိုလည်း
ဖြတ်သန်းဖို့ရဲ့ခဲ့။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

မမြင်ရပေမယ့်
အမှန်တကယ်ရှိနေတဲ့
လက်သီးပုန်းတွေကိုလည်း
ရင်ဆိုင်ဖို့ မာန်တင်းနိုင်ခဲ့။

အပေါ်ယံသကာ
စေတနာပါးပါးသုတ်ထားတဲ့
ပျော့မနပ် ထမင်းသိုးတွေကိုလည်း
အပြုံးမပျက် ခေါင်းခါပြတတ်ခဲ့။

အဲဒီ ဘယ်ဘက်က
တချက်ချက်လေးကြောင့်ပါပဲကွယ်။

တကယ်တမ်းကျ
ကိုယ့်ဘဝနဲ့ ကိုယ်ပဲမဟုတ်လား
ကံတရားက
ရင်ချင်းအပ်ပေးတာ ခံလိုက်ရတဲ့သူတွေက လွဲရင်။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ဇာတ်သိမ်းခန်း

မိုးသွင်သွင်

ငါ
ထွက်ပြေးခဲ့တယ်
သူမ အသည်းနှလုံးရဲ့
မျက်နှာမူရာ နောက်ကျောဘက်တည့်တည့်
(နောက်)
စိတ်လက်ငြိမ်းငြိမ်း
အိပ်ခဲ့တယ် ထင်ပ။

ရင်ခုန်စရာအိပ်မက်တွေ
ရင်ထဲကခုန်ရင်း နိုးထခဲ့တော့
(ကြည့် စမ်းပါဦး)
သူမရင်ခွင်ထဲမှာ
ငါ
ကလေးငယ်တစ်ယောက်လို အိပ်နေပုံကို။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

မောင်ချည်တိုင်

မရီဝေ

မြတ်နိုးတွယ်တာ
ချစ်စရာ စကားလုံးတွေ
လေလံအောင် စေ့ထား။

နှလုံးသားအပိုတစ်ခုနဲ့
အပြုံးတုတ်ဆင်
မြင်သမျှအားလုံး
မျက်လုံးကင်မရာနဲ့ ကြည့်
ကွန်ပျူတာဦးနှောက်နဲ့ သိပါစေ။

သံယောဇဉ်ကြိုးစလေးတွေ
တိုင်ခြေမှာ တင်းတင်းရစ်
မေ့ပစ်လို့တော့ မဖြစ်ဘူးနော်။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

အဖြူရောင် ပြတင်းပေါက်

မင်းသိုက်မွန်

နို့နှစ်ရောင် အိပ်မက်မြို့တစ်မြို့ဟာ
ချစ်သူ့အင်္ကျီပေါ်မှာ
လ၊သစ်သီးကို ကိုက်ချီပြီး ။

ခရမ်းရောင် သစ်ရွက်မျက်လုံးကလေးဟာ
ချစ်သူ့ဒိုင်ယာရီမှာ
စိတ်ကူးယဉ် ထီးကို ဆောင်းပြီး ။

အနာဂတ်တံတားကို
သူမ ချစ်သတဲ့
မိုးစက်ပွင့်၊ နှင်းမြူ သစ်ရွက်ဝါတွေနဲ့
ခရီးတစ်ခုလည်း ရောက်ခဲ့ပြီ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ထူပျစ်စေးထန်းတဲ့
လမ်းမများစွာမှာ
ချစ်သူ မလျှောက်ဖူးတဲ့လမ်း
တစ်လမ်းမျှ မရှိ ။

ပန်းနုရောင် သက်တံရောင်ခြည်နဲ့
လေတွေ ချိုပြီး
ရေတွေ ချဉ်သတဲ့
ပုံပြင်တွေ မဟုတ်ပါဘူး ။

အစိမ်းနုရောင် စကားတစ်ခွန်းနဲ့
ချစ်သူ့ဆံပင်ပေါ်မှာ
လ၊စပျစ်သီးလေးတွေ ။

အနာဂတ်ပြတင်းပေါက်ကို
သူမ မြတ်နိုးသတဲ့
သမုဒ္ဒရာကွက်လပ်၊ ဦးနှောက်ဆဲလ်၊
ကဗျာတစ်ပုဒ်နဲ့
မှတ်တိုင်များလည်း ကျော်ခဲ့ပြီ။ ။

အရုံး

ညီဆင်းသစ်

ကြားလိုက်တယ်

မကြာမကြာ လာလည်တဲ့ မိုးစက်အသံတွေ
အနီရောင် ထီးကလေးပေါ် တစ်စက်ချင်းကျ
ဒုက္ခနဲ့ အရောင်တူ မျက်ရည်စများ။

တံခါးဝဆီမှာ ဖျတ်ခနဲ

ကွဲရှသွား

အစိတ်စိတ် အမြွှာမြွှာ အစအနတွေ ကစဉ့်ကလျား
ရောင်စဉ်တွေ ဖြာခနဲဝဲ

ပြီးတော့ ..

ကျောခိုင်းသွားတဲ့ ကျစ်ဆံမြီးနှစ်ခုနဲ့ မျက်နှာတစ်ခြမ်း။

ညှော်သည်ပဲပေါ့

လာရောက်ပြီး ပြန်သွားခဲ့တယ်

ပြီးတော့ ဝှက်ယူသွားခဲ့တယ်

ဖုံးဖုံးဖိဖိနိုင်ခဲ့တဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ချစ်ခြင်းတွေ။

သားရင်ထဲမှာ မိုးတွေစဲသွားပြီ မေမေ

ဒါပေမယ့်

နှလုံးသားခများ

သောကရည်တွေနဲ့ ရွဲ့ရွဲ့စို့။ ။

တယောတစ်လက်ရဲ့ ဂီတ

ကိုယ်ထိုက်

၅-၄-၇၄ သို့ အမှတ်တရ

ငါဟာ . ဘိုးတံတစ်ချောင်း ဖြစ်တယ်
အဲဒီဘိုးတံမှာ ချစ်ခြင်းတွေခြယ်သပြီး
တယောရဲ့ကြိုးပေါ်ကို ပွတ်တိုက်ချင်တယ်။
(မင်းဟာ တယောအိမ်တစ်ခု ဆိုပါစို့)

ငါဟာ . တယောအိမ်တစ်ခုဖြစ်တယ်
အဲဒီတယောအိမ်ထဲမှာ သိုမှီးခဲ့တဲ့
အသိမ်းဆည်းခံ ချစ်ခြင်းတွေကို ပေးချင်တယ်။
(မင်းဟာ ဘိုးတံတစ်ချောင်း ဆိုပါစို့)

အချစ်ကဗျာ-၉၈

နွေးထွေးလတ်ဆတ်တဲ့ ငါ့ချစ်ခြင်းတွေဟာ
တယောအိမ်ပေါ်မှာ ဖိုတယ်
ဘိုးတံပေါ်မှာလည်း တည်တယ်
ဘိုးတံနဲ့တယောအိမ် ပေါင်းစည်းမှ
'တယော'တစ်လက် ဖြစ်မယ်။

တကယ်တော့
ချစ်ခြင်းဖွဲ့ဆင်ဖိုနီကို ညည်းဆိုရင်း
(ငါတို့တစ်တွေ)
ချစ်သူတွေ မဟုတ်ပါဘဲ
ချစ်သူတွေထက်တောင် ရင်းနှီးခဲ့ရတယ်
ချစ်သူရေ . ချစ်ခြင်းရနံ့နဲ့ ဂီတကို
ငါတို့ ခံစားကြည့်ရအောင်။ ။
(ငါတို့ဟာ တယောတစ်လက် ဆိုပါစို့)

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ကဗျာလွတ်အမုန်း

ရှင်ဒေဝီ

နောက်ကျောကို ဓားနဲ့ထိုးတဲ့မိန်းမ
အဲဒီလို မပြောကြပါနဲ့
တကယ်ဆို
သူက ကျောခိုင်းသွားခဲ့တာ။
မျက်ဝန်းညှို့နဲ့ ပေါက်သတ်သွားခဲ့တဲ့ ကောင်ကလေး
ရဲတင်း အဆိပ်ပြင်းလှချည့်
အမြဲရှုံးစစ်ပွဲများကို ထမ်းပိုးထားရတဲ့ ကျွန်မ .
နှစ်ရှည်ခံ ရိုးသားမှုများနဲ့
အခုထိ
ဓားကို သွေးနေဆဲပဲ။ ။

ချစ်ခြင်းသောင်ယံ

လင်းသစ်

သံယောဇဉ်ကြီးသူရဲ မျက်နှာ
လှိုင်းလိမ့်လူးရာ ကမ်းခြေပေါ်မှာ
ကောင်းကင်မွေးလမ်းက လျှောအိကျလို့
ချစ်သူမပါတဲ့လမ်းကို လျှောက်မိ
ဝေးကွာခြင်းရဲ့ အလယ်
စိမ်းကားတဲ့ မျှော်လင့်ချက် ရေပြင်ကျယ်
အလွမ်းအဆွေးထူထည်
ညရဲ့ 'လ'က ဖွေးလို့ နေခဲ့တယ်။
အလင်းနဲ့ အသက်သွင်းထားမိတဲ့ ပင်လယ်
လောကဓံကိုမှ မထေမဲ့မြင်ပြုပြီး
နှလုံးသားကို နှစ်လိုတကြီးစုပ်မျို
ရုန်းကြွ့ . အော်ဟစ်
ရယ်သွမ်းသွေး ပြန်ပို့ပေးခဲ့တာ
'သုခ'မဟုတ် .
ကမ္ဘာဦးသဲကြမ်း စေးထန်းထန်းတွေသာ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ယုယစွာ ပိုက်ထွေးရ
အမှန်က ကိုယ့်ကိုကိုယ် အချစ်ဆုံးပေမယ့်
'လ'ကလည်း ပိုလင်းနေသလို
မင်းကိုသာပဲ ပိုချစ်ခဲ့
ငါ့မျက်ရည်ဟာ ပင်လယ်ထက် ငန့်
သံသရာမှာ စုန်ဆန်
သူ့ထက် ပိုသိမ်းဆည်းနိုင်ခဲ့ပြန်တယ်။
တို့ မဆုံနိုင်သရွေ့တော့
ဝဲလည်ကာ ဒီသောင်ယံမှာ ဆိုက်ရပြန်ပေါ့
ဟင်းလင်းပွင့် အတွဲလေရှူးရယ်က
အထီးကျန်ပင်အိုတန်းဆီသယ်လို့
မာန်ဟုန်ပြင်းတဲ့ ဥပါဒါန်ရေစီးနောက်
ဝဋ်ဆင်းရဲဟာ ရွေ့ရွေ့ရစ်လို့
စုန်းစုန်းမြုပ်ဆင်းသွားမလား
ညင်သာထဲမှာ
တွယ်မှီရာမဲ့ ဝေဝေဝါးဝါး။
လျှောက်သွား ။
လျှောက်သွား ။ စဆုံးမသိ ရောက်တတ်ရာရာ
ချစ်သူမပါတဲ့ ကမ်းခြေမှာ လျှောက်မိတာ
စက္ကန့်တွေ အပိုင်းပိုင်း ကျိုးကြေပြတ်သည်အထိသာ
ငါ့အာရုံခြောက်ပါးစလုံးမှာ
မင်းတစ်ယောက်တည်းကိုသာ ငင်ယူနေခဲ့မိတာ။ ။

ကျွမ်းသွားတဲ့ မီးလုံး

မြမြမိုရ်

ငါ့ကို ဘယ်သူ ဖန်ဆင်းလိုက်သလဲ
တန်ခိုးရှင်ကို ဘီယာတိုက်ပြီး မေးကြည့်ရဦးမယ်
သံစုံတီးဝိုင်းက
စာသားမပါတဲ့ တီးလုံးတွေ ပြိုကျလာပေါ့။
ဒီကြားထဲ၊ မိန်းမတစ်ယောက်က ခပ်ဟဟရယ်ရင်း
ရှင့်နံရိုးတစ်ချောင်းဟာ ကျွန်မပဲလေ ၊ တဲ့။
ကဲ ၊ အချစ်ဆိုတာ
ကိုယ့်ကိုကိုယ် ပြန်ချစ်မိတာနဲ့ တူမနေဘူးလား။
ကဖေးဆိုင် တစ်ဆိုင်ထဲက မြင်းခွာသံတွေကြားမှာ
မြစ်တစ်စင်း အလံလွင့်လာပုံက
ခင်ဗျားညွှန်ကြားတဲ့အတိုင်း ကျုပ်မစီးဆင်းနိုင်ဘူး ၊ တဲ့။
လေတစ်ချက်မှမတိုးဘဲ
သစ်ပင်တွေ ရယ်ကြတာ မသင်္ကာစရာ။
ကျွန်တော့်မှာသာ အောင့်သက်သက်နဲ့
အသက် ၄၀ တင်းတင်းပြည့်ခဲ့ပြီးပြီ။ ။

ချစ်သူတစ်ပါး

မအိ

နှစ်ဦးနှစ်ဖက်စီက
တစ်ဖက် _
(သို့မဟုတ်) တစ်ဖက် _
တစ်ဆင့်တိုးကြည့်လိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက်
အသွင်တစ်မျိုးပြောင်းသွားမှာ သိပ်သေချာတယ်
ကိုကို _ မညာနဲ့။

ခုနေခါ ပြန်စဉ်းစားကြည့်တော့
ရိုးသားမှုလား _
မရိုးသားမှုလား _
ရေဆူအမှတ်တစ်ခုကို
သိသိသာသာ ကျော်လွှားပစ်ခဲ့ကြပုံ။

သိက္ခာသက်သက် မဟုတ်ဘူး
တစ်ဦးအတွက် တစ်ဦးငဲ့
ကိုကိုနဲ့ ကျွန်မ
ဘယ်သူဘယ်ဝါ တရားခံအစစ်
ဖြူစင်စွာ ချစ်ခဲ့ကြလို့လည်း ရှာဖွေမရ
ကျွန်မတို့နှစ်ဦးကြား အမှုတွဲမရှိ _

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ရှေ့နေမရှိ .
ဆွဲချမရှိ .
သက်သေမရှိ .
တရားသူကြီးမရှိ .
ခုံရုံးမရှိ .
စီရင်ချက်မရှိ .
အယူခံဝင်ဖို့မရှိ .။

စိတ်လိုလက်ရ စောင့်စည်းခဲ့ကြ
ကိုကိုရော .
ကျွန်မရော .
တစ်လောကလုံးကို ပြောဆိုရဲဝံ့
ဆွတ်ပျံ့ဖွယ် ဓာတ်ပြားဟောင်း
ကောင်းကောင်း ထိန်းသိမ်းထားသင့်။

ပန်းကလေးများ . မွှေး
တိမ်အရိပ်တို့ . အေး
လေညင်းချိုနွဲ့ . နွေး
ဘေးအသွယ်သွယ် ကင်းပ
အဲသည်တုန်းက ဘဝလေးလေ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ပြန်မရတော့ဘူးလား ကိုကို
တမ်းတမိသူ လွန်ရော
(ဟုတ်ရဲ့ . တကယ်နော် . ဘုရားစူး)။

တဖြည်း . ဖြည်း . နဲ့.
ဝေးသထက် ဝေး . ဝေး . သွား
အသစ်ကျပ်ချွတ် အနေအထားတစ်ခုမှာ
အားငယ်မိတဲ့အခါတိုင်း
ကိုကိုအပေါ် သတိရလှိုင်းတွေ ရင်ထဲ
ကျွန်မကဲ့သို့ ဝန်ခံရဲစွ။

ညစဉ် .
တောင်းဆုချွေမပျက်။

‘ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ဘုရား
ကိုကိုနဲ့ ဘုရားတပည့်တော်မကြား
တစ်ချိန်ကလို အရောင်မဲ့အချစ်
ခဏလေးဖြစ်ဖြစ် .
ထပ်မံ ပြန်လည် ပေးသနားပါ’ . ဆိုပြီးပေါ့။ ။

လွမ်းတင်း

ကိုသန်းထွန်း

ညာသန်လက်တွေအတွက်
ငါ့ဘယ်ဘက်ပါးကို ထိုးလျော်ပေးလိုက်ရပြီးတဲ့နောက်
ဘယ်သန်လက်တွေက
ညာကပါးတစ်ဖက်ပါ လုံးသိပ်သွား။

ဘယ်လူးညာပြန်
အကြေးလှန်ထားခံရ
ဖျပ်ဖျပ်လူးဘဝလေးပါကွာ
ညင်သာအနမ်းတစ်ခုခုနဲ့များ
ဖြတ်ရိုက်လိုက်ဦးလေမလား။

မင်းကတော့
‘မြတ်နိုးချစ်’ရယ်လို့
(ဆင်ခြင်တုံတရားဆိုတဲ့
အတွင်းတိမ်စွဲ မျက်လုံးတွေအထက်က)
နဖူးလေးမှ
ရွေးရွေးနမ်းရှာ
ဪ . ဒဏ်ရာပေး တစ်ထပ်တည်းမကျတာကိုပဲ
ငါ့မှာ ...
ဝမ်းသာမဆုံးရှုံးတော့တယ်။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ဇာတ်အိမ်

မောင်ကောက်

စေ့စပ်တုန်းက
အလှပဆုံး သတို့သားကလေး။

လက်ထပ်ပွဲမှာ
လူစားလဲခံလိုက်ရ
သူ့ဒုက္ခ ပွေ့ပွေ့နေရတော့။

ဘုရားရေ ...
လည်နေတဲ့ လွှသွားထဲ
အသည်းနှလုံးကို
သစ်လုံးကြီးလို ထိုးခွဲခံနေရပေါ့။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ခွဲတဲ့ည

သိန်းခေါင် ငြိမ်းသစ်

တစ်ညလုံး

ရေတွေပဲ သောက်သောက်နေရ

သိမ်းဆည်းပြီးသား အလွမ်းတွေရယ်

ဒီမှာ

ခရီးဆောင်အိတ်အပြည့်

ငွေရည်ဖွဲ့လာတဲ့ ပင်လယ်

ငါ့မျက်ဝန်းပေါ် . လာနား

ငါ သွားပါရစေ

အလွမ်းနဲ့ပဲ ငါသွားပါရစေ .။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

မင်းနဲ့ငါဟာ
ဗုံးတစ်လုံး အတူဆင်ခဲ့တာပဲ
ဖောက်ခွဲလိုက်စမ်း
ဟောဒီညကြီးတစ်ခုလုံး ပွင့်ထွက်သွားဖို့
ငါ့ပေါ်မှာသာ ပေါက်ကွဲလိုက်စမ်းပဲ
ငါဟာ
မင်းဆံပင် တစ်မျှင်တောင်မှ လွမ်းတတ်ရဲ့။

ခရီးရှည်တစ်ခု
အဝတ်ဟောင်းတွေ သိမ်းဆည်း
အလင်းမျှင်တွေ . တုပ်စည်းလို့
သွားရတော့မယ်
ဒီမှာကွဲ့
မနက်ဖြန်ကို မျှော်ကိုးတာ
ငါတစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ပေမယ့်
ပေးဆပ်တာ
မင်းတစ်ယောက်တည်းအတွက်။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

တနင်္ဂနွေ တစ်ခြမ်းပဲ

သစ်ကောင်းအိမ်

တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခုရဲ့ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထတွေ့ထဲမှာ
ဖဲချပ်တွေလို အဝေခံထားရ
ဖတ်လက်စနဲ့ ပြီးဆုံးသွားမယ့် စာအုပ်တစ်အုပ်ထဲမှာ။

ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့တယ်
ဘယ်ကမှ စာပို့သမားမလာဘူး
ညှော်ခေါ်ခေါင်းလောင်း မပြည်ဘူး
မျဉ်းကြောင်းတစ်ချပ်မှ မရှိဘူး
ငါ့ကိုယ်တိုင်တောင်မှလည်း ငါ့အနားမှာမရှိဘူး
မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းလည်း အရေခွံအကြိမ်ကြိမ်လဲပေါ့
ကမ္ဘာပတ်လမ်းကြောင်းထဲ
နေနဲ့ညလို
မီးအိမ်ကိုယ်စီဆွဲလို့
လိုက်ရှာနေခဲ့ရ ။

နောက်ဆုံး
လမ်းမှာ
တစ်ယောက်တည်း တွေ့တာနဲ့
အထီးကျန်ခြင်းကိုပဲ ငါ့အခန်း ခေါ်အိပ်ခဲ့တော့တယ်။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

စိတ်ပျက်လက်ပျက် ပိုက်ကွန်

မင်းချစ်သူ

စပြီးတွေ့တွေ့ချင်းပဲ
အပြီးချိုတွေ တည်ခင်းလို့
မင်း ကိုယ့်ကို ဧည့်ခံတယ်။

အလွှာပ သလွှာပ ပြောကြတော့
အယူအဆတွေကလည်း
သိပ် သဘောမကွဲလွဲကြပါဘူး။

ဈေးကွက်ဝင် ဆက်ဆံရေး နိဿရည်း
နည်းဗျူဟာအသွယ်သွယ်မှာလည်း
မင်း လိမ္မာပါပေတယ်။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

တစ်စွန်းတစ်စပြတဲ့ နိမိတ်တွေကလည်း
တောက်ပြောင်တဲ့ လက်ထိပ်လို
ကိုယ့်စိတ်ကို ချုပ်နိုင်ပါရဲ့။

ဆွဲဖွင့်လိုက်တဲ့စစ်လို
ပွင့်လင်းတဲ့မင်းကို မြင်ရတာ
(လက်ဖျား ခြေဖျားတွေ
နည်းနည်းအေးသွားတာက လွဲရင်)
ကျေးဇူးတင်စရာပါ။

ဒါပေမယ့်
ကိုယ်ဘာကောင်လဲလို့ သိသိချင်း
မင်း ဓာတ်ပျက်သွားတယ်မဟုတ်လား။

ကိုယ်ကလည်း ရဲရဲတင်းတင်းနဲ့
ချက်ချင်းကြီး ဖွင့်ပြောလိုက်မိတာကိုး
ကိုယ်ဟာ
'ခဲမှန်ဖူးတဲ့ စာသူငယ်' ပါလို့။ ။

အမြဲရုံးစစ်ပွဲ

ထောက်

ကဗျာလွတ်အမုန်း။

အမှတ်မရှိ၊ ကိုယ့်ရောဂါ ကိုယ်ပိုးမွေးရင်း
ဒဏ်ရာတွေ နာကျင်ဖို့
မေ့လျော့နေတဲ့ကောင်၊
သူယောင်မယ်ကို ထိမ်းမြားချင်နေသေးတုန်းပဲ
အဆိပ်ပြင်းတဲ့ ကောင်မလေးက
ခုထိ ဓားကို သွေးနေဆဲ၊

သဝန်တိုတတ်သူ အိပ်ရေးဝပါစေတော့
ဆံနွယ်လေးတစ်မျှင်နဲ့ သံပတ်တင်းတဲ့
အိပ်မက်မှော်လေးရယ် -
အကြိမ်ကြိမ် သေဆုံးပစ်လိုက်ဖို့
အသက်ရာကျော် ရှင်အောင် မွေးပါ့မယ်၊

ခန္ဓာကိုယ်ငတ်သူ ဆန္ဒဖြည့်စွက်လိုက်ပါဦး
ခပ်ထူထူနှုတ်ခမ်းနဲ့ ပေါက်သတ်ခဲ့တဲ့
အိပ်မက်မှော်လေးရယ် -
ငါ့မီးအိမ်ဆိုတာ မင်းရဲ့ညတွေအတွက်ပေါ့ကွယ်၊

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ပထမဆုံးသော နိဂုံးမှာ
ငါ့တောင်ပံတွေနဲ့ပဲ မင်း ရုန်းကန်ဝှန်တက်ပေါ့
ငါ့ရဲ့တိမ်တွေက မင်းထက် ပျော့ပျောင်းခဲ့ပါတယ်၊

ပျော့ညံ့သူ ငါ့ရဲ့ မာန်ထန်ထန်ကောင်မလေးရေ
ခပ်ဝေးဝေးမှာ ငါဟာ နီးနေခဲ့၊

ကဲ _ မိမာရေ
ကျိန်စာတွေ ဝဋ်ဆေးချိန် ငါ စတေးလိုက်ပါရဲ့၊

မိမာရေ _
နောင်တတွေ အမွန်မရှည်ရအောင်လို့
ငါ့ဖြတ်ပိုင်းတွေ ညင်သာစွာ သာသုခေါ်လိုက်ပါဦးကွဲ့၊

အဆုံးသတ် လမ်းဆုံကစားကွင်း
ငယ်နိုင်အရှုံးနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ဦးမှာပါပဲ။ ။

စားသွားပေါ်က ပန်းတစ်ပွင့်ရဲ့ တေး

ရောဟဏီဇွဲ

အေးခဲစ လရောင်တွေပါ
ပြတင်းပေါင်ပေါ် တြိဂံတွေလာဖြစ်
အတိတ်ကို ဖွင့်ဖတ်ဖြစ်တဲ့ ပြက္ခဒိန်ပေါ်မှာ
နူးညံ့စိမ်းအိတဲ့ ပန်းပွင့်နေ့ကို
အထင်းသား ပြန်တွေ့တယ်။

အားပေးဖော်လေးရယ်
မြို့ဆန်လာတဲ့ ကျေးလက်တွေလို
ငါ့ကို ရည်ငံစမ်းပါ
မကြာခင် ဝေးကြတော့မယ့် ခဏငယ်မှာ
စိုတဲ့လက် မခြောက်ခင်အခိုက်
စိတ်တိုင်းကျ ရင်ခုန်ရအောင်ပေါ့။

အလင်းပြည့်ပြည့်ထဲမှာ ဝင်ပုန်း
နှလုံးသားရဲ့ အမှောင်တောတန်းတစ်လျှောက်
အနမ်းခြေရာ ကောက်ကြရင်း
နှုတ်ခမ်းနီပန်းခင်းလေးမှာ ကျက်စားတဲ့
ရယ်သံဖွဲ့ လိပ်ပြာလေးတစ်ကောင်
အလွမ်းရိပ်ထောင်ခြောက်မှာ မမိခင်
လမင်းရဲ့ဥယျာဉ်ထဲမှာ လျှောက်လည်ကြရအောင်ပေါ့။

ခင်းသန့်စင်ကြယ် အိပ်မက်တစ်ခု
အခုတစ်လောမှ မက်ခဲ့သူပေါ့
မိမိသာ စံမယ်ဆိုတဲ့
အတ္တဆန် ပန်းပွင့်လေးရေ
ငါကတော့ ကြေကွဲလို့ မဆုံးတမ်း
အလွမ်းသမား လူလေတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့
ဘဝကို မညာချင်ဘူးလေ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

နိမိတ်ကောင်းတွေ မကောင်းဘူး
အိပ်မက်မုန်တိုင်း တဟူးဟူးတိုက်ခတ်
ထိန်းမတ်ကြိုးစားခဲ့ရတဲ့ ငါဟာ
နေရောင်လည်း မနွေးအိ
လရောင်လည်း မဖွေးအိ
ကိုယ်ပေါ်ကို တအိအိပိကျလာတဲ့
ရေမြေခြားနားသူရဲ့ မျက်နှာပေါ်က
အပြုံးယောင်ဆောင်ထားတဲ့ ဓားသွားမှာ
နေရက်များစွာ မေ့မောအလွမ်းနဲ့ပဲ
နှလုံးသွေးတို့ ပွင့်ခဲ့ပေါ့။ ။

အင်းလျား

မောင်လွင်ပြင်

အရွယ်လွန်ခါမှ နမ်းခွင့်ရတဲ့ပါးလို
ကူခြေမင်းမိုရ်တောင်ကြီးနဲ့ပါလား။

ဟောဒီမှာ

ခံစားချက် လက်တစ်ဆုပ်စာကို
အပူပေးပြီး ပြန့်ကားချင်တဲ့ သတ္တိနဲ့
သတိယဲ့ယဲ့လေးထားပြီး လာခဲ့တယ် ၊ လာခဲ့တယ်။

လှိုင်းကြက်ခွပ်တွေက ရယ်ကြ ၊ လှောင်ကြ
နောက်ကျမှရောက်လာတဲ့ ခြေလှမ်း
မင်းတို့ ပန်းပန်ခွင့်တောင်းနေတာ
ဟောဟိုမှာ ၊
နေဝင်မှောင်ရိပ် ကျွန်းညှိလေးကို လွမ်းပေါ့တဲ့။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ဟုတ်ကဲ့ . အစစ အရာရာ မပြင်ဆင်ခဲ့ပါဘဲ
အိပ်မက်ကို အရာထင်ကြည့်ရင်းနဲ့
မငြင်းချင်ခဲ့တဲ့ ညနေတွေပါပဲ အင်းလျားရယ်။

သက်သက်မဲ့ ဖျားနာချင်ယောင်ဆောင်ခဲ့တာမျိုး
ဟိုး စောစောကတည်းက တတ်ကျွမ်းခဲ့ရင်
ဟောဒီရေပြင်မှာ
ဒိုင်ဗင်အကြိမ်ကြိမ်ထိုး
မုဆိုးလည်း မုဆိုးနှုတ်ခမ်းနဲ့နမ်းမှာ
အဲဒါ . လော်မာတာမဟုတ်ပါဘူး။

ကျေကျေနပ်နပ်နဲ့ ကျေနပ်ခဲ့
ခုံတန်းလျားတွေ အသက်မမဲ့ဘူး
ပြီးတော့ . မဦးမချွတ် ထင်တိုင်းမကြုံရဲ
ကွဲကွာခြင်းတွေက ဒီကန်ပေါင်လမ်းမှာ စွဲစွဲနေတော့
နှုတ်နေ ဆင်းရဲခဲ့တာတွေ အမှန်ပါ အင်းလျား။

အဖျားပဲ ဆိုကြပါစို့။
ဒီဂရီကို ညှိဖို့ မလိုဘူးထင်ပါတယ်
အသက်အရွယ်နဲ့ အချိန်အခါရ
ပျားအတုပ်ခံရခြင်းကိုပဲ လှအောင် ခံစားနေတတ်တာ
အဲဒါ . အချစ်သစ်ပင် အတက်ထွက်လာတာပါပဲ။ ။

ဝေဒနာအလွန်

လင်းတည်ဦး

အခန်း

ကြမ်းခင်းအနံ့

ရှုပ်ပွဲ ကျဲပြန့်အတွေးစများ

လဲလျောင်းအနေအထားနဲ့ ပိညာဉ်တစ်ခု

ပုရွက်အုံလို ကိုက်ခဲဝေဒနာနဲ့

ညည်းတွားသံ

နံရံတွေက စုပ်ယူပြီး

အငွေ့ပူတွေအဖြစ် တစ်ဖန်မှုတ်ထုတ်

အိပ်မက်များ

ကစဉ်းကလျား။

ပြတင်းတံခါးအလုပ်

လေစိမ်း

အေးစက်လက်နဲ့ ပွတ်သပ်

တွားတက်လာတဲ့ ညနေခင်းတစ်ခု

သေဆုံးလုဆဲဆဲ ဖြူဖျော့

အသံပျော့ပျော့နဲ့ ဆဲရေးမိတယ်။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ဝေဒနာတစ်ဖက်
မိန်းမူးခြင်းတစ်ဝက်
အိပ်မက်များ -
ထက်သန်ပြေးစိတ်နဲ့
မရွေ့မလျား ခြေလှမ်းတွေ
ကုန်းမြင့်၊ လွင်တီးခေါင်တွေပေါ်
တစ်ယောက်တည်း နေရောင်မှာလောင်ကျွမ်း
အရာဝတ္ထုတွေ
ကြီးမားကျယ်ပြန့် ထိတွေ့နေရပြန်
ယာဉ်ရထားများက
အရေးတကြီး ငါ့ကို
မရပ်မနား ဖြတ်သန်းသွားကြ။

အဝေး
ဟိုး . အဝေးကြီးက ငါပြန်လာ
အချစ်ဟာ
တောင့်တ ဆာလောင်မှုအတွက်
ဖြည့်စွက်ခံမဟုတ်ပါ
ငါဟာ ဝေဒနာထဲ
အကြိမ်ကြိမ်ချော်လဲ ပြန်ကျ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

လရောင်၊ နွေးထွေးသောဥတု
မနက်ခင်းများ၊ ကဖေးဆိုင်
အားလုံး စာတိုကလေးတစ်စောင်မျှ
သတိတရ မပို့ဖြစ်
သူတို့ မေးမြန်းဖော်မရကြ
သမုဒ္ဒရာကြမ်းပြင်မှာ
ဘယ်ဖုန်းဆိုးတောထဲ
နစ်မြုပ်ကွဲကြေ ငါ့တပ်မက်မှုများ
ရင်မှာ လင်းလက်ကြည့်နေ
ကြယ်တာရာများ။

အမည်သိ၊ စိမ်းသောနေရာ
ရှင်သန်ခြင်းရဲ့ အရိပ်မည်း
အခါများစွာ ကွေ့ရှောင်ရှားခဲ့ရာ
ပုံသဏ္ဌာန်၊ မထိတွေ့ဖူးသေးတဲ့ နယ်ပယ်
အဲဒီမှာ
ငါဟာ တည်ငြိမ်
မနက်ခင်းကလေးငယ် ပျော်ရွှင်နေလိမ့်

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ငါထင်မြင်
ပြတင်းတံခါးကို ဖွင့်ချင်စိတ်
ခန္ဓာအနှံ့ စိမ့်ဝင်
မိမိကိုယ်မိမိ ပြန်လည်ကယ်တင်ခြင်း
စီရင်ချက်အသေတစ်ခု
ငြိမ်သက်စွာ ခံယူပြီးလေ။

ကမ္ဘာ
ဆက်လက်ရွေ့လျား။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

အချစ်

မောင်ကြူးရင့်

တစ်စုံတစ်ရာအတွက်
ဒုက္ခသုခ သေခြင်းရှင်ခြင်းနဲ့
အရာအားလုံးကို စွန့်ရဲတာဟာ အချစ်ပါ။

ခမ်းနားရဲရင့်တဲ့ အချစ်ဟာ
ငြိမ်းချမ်းရေး လွတ်လပ်ခွင့် မေ့တေးသံ
ယဉ်ကျေးမှုအလှပေဒ မေတ္တာတရား
လှပဆန်းကြယ် ရွှေရောင်တောင်ကုန်းဆီ
တရွေ့ရွေ့သွားနေပေါ့ ။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

မျှော်လင့်ခြင်း အဘိဓမ္မာ

စောနေ

တကယ်တမ်းတွေးတော့လည်း
သိသိသာသာလေး
အလှမ်းဝေးနေတာပါပဲလေ ။

မြက်ရိုင်းတောလေးဆိုပေမယ့်
မင်းအတွက်ဆိုရင်
ပန်းဥယျာဉ်လေးပဲ ဖြစ်ချင်နေခဲ့တာပါ ။

ဆန္ဒတွေဟာ ဆန္ဒပါပဲ
အချိန်ကာလတွေကသာ
အချစ်တွေကို ရူးမိုက်မှုအဖြစ်
တန်ဖိုးဖြတ်ခဲ့တာ ။

ဒီလိုနဲ့ပဲ
မျှော်လင့်ခြင်းတွေဟာလည်း
ဒုက္ခတတစ်ယောက်လို
ကိုယ်လက်အင်္ဂါ မစုံလင်ခဲ့ရရှာဘူး။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ကျန်ရစ်သူ စမ်းစမ်းတင်

ခဏကြာလျှင် ပြန်လာပါ့မယ်
စောင့်နေကွယ်တဲ့ .

သူ့ခဏလျှင် နှစ်ပင်ချီပြီ
ရာသီများလည်း ပြောင်းခဲ့ပြီ

လူမလာလည်း
စာခွေပါးမလား တွေးထင်စားလည်း
လူလည်းမစေ စာလည်းမရောက်
သူဘယ်ရောက်နေ စိုးစိတ်ဝေမိ
သူနှင့်တွေ့ချင် ခုံတမင်နှင့်
စိတ်ရွှင်ပျပျ စကားစတွေ
ဆုံးစမထင် ပြောလှချင်သည်

အချစ်ကဗျာ-၉၈

သူနှင့်တွေ့လျှင် သူ့ဖြစ်အင်ကို
စိစဉ်ကာလျှင် ကြားလိုက်ချင်သေး

သူ၏နှလုံး ဖြူစင်တုန်းလား
သူ၏အပြုံး သန့်စင်တုန်းလား
သူ၏အသွင် ကြည်လင်တုန်းလား
သူ့ဟန် သူ့သွင် သူ့အမြင်ကို
သိချင်တွေ့ထိ နေချင်ဘိတော့

ပြန်လာမည့်သူ
နှင်းငွေ့မြူကြား ပေါ်လာလေမလား
နွေဦးချိန်မှာ ပေါ်လာမလားလေ
မိုးစက်မှုန်ကြား ရောက်လာမလားလေ
စောင့်စားရင်းလေ
လွမ်းတဝေဝေ။ ။

အစိမ်းရောင် မာယာ

မြတ်မိုးလတ်

ကြွေကွဲအိမ်ထဲက ပါးပြင်ကို
နှမြောနေမိစဉ်မှာတော့
မာယာတွေဟာ အလံထူလို့
ပလ္လားခြင်းရဲ့ အထိအတွေ့မှာ
သာယာနေလေရဲ့။

အစာသွတ်ထားတဲ့ အချစ်ကိုမှ
သပ်သပ်ရပ်ရပ် တန်ဖိုးထားမှုဟာ
(အခုမှ)ရယ်စရာဖြစ်မှန်း
တစ်ယောက်တည်း(မှန်ကြည့်ပြီး)
ဝန်ခံမိတော့တယ်။

ပန်းရိုင်းဟာ ပန်းရိုင်းပါပဲ
ပျားတွေနဲ့ယဉ်ပါးဖို့
အားထုတ်ရဦးမယ်လေ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ကပိုကရီအချစ်တွေကြောင့်
ဘဝရဲ့အမိုးအကာအောက်
သံစဉ်ဟောင်း ညည်းတွားရင်း
အယောင်ဆောင် ပြက်လုံးတွေကြားမှာ
အမှန်အကန်နှလုံးသားကို
အပျင်းပြေခဲ့ရပြန်ရော။ ။

မုဆိုး
သိန်းထက်

မှော်ရုံတောမြိုင်အလယ်မှာ
ရွှေသမင်အဖမ်းလိုက် မှားခဲ့ပြီးမှ
ငါလည်း ရာမမင်းသားမဟုတ်မှန်း
မင်းလည်း မယ်သီတာမဟုတ်မှန်း
သူလည်း ဒဿဂီရိမဟုတ်မှန်း
ပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာနေ့များဆီ လွမ်းဆွတ်မိ။

ကြွေကွဲဖွယ် အိမ်အပြန်လမ်းတစ်လျှောက်လုံး
နောက်ယောင်ခံ ဆီးနှင်းထုကြီးကလည်း
ပိတ်မှောင်ဖုံးလွမ်းနေဆဲ
ခုထိ အသေအချာ
ဇာတ်တော်လာ မာယာညွတ်ကွင်းတွေကို
ခြေရာကောက် တိမ်းရှောင်နေခဲ့ရ။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

အလွမ်းက အချစ်ကို ပွေထားတဲ့ည

စောဝေ

အချစ်ဂီတကို ချောသိပ်တဲ့ညလေး .
အညိုလွန်ရုံလေး နက်ပြပြီး
မနက်ခင်းစစ်စစ်ဆီ ခရီးဆက်ဖို့
ဝင့်ဝင့်စားစား အလွမ်းရယ်လို့ မဖွဲ့ဝံ့တဲ့အလွမ်းနဲ့
ကိုယ့်စိတ်ကို ပြန်သိမ်းသိမ်းနေရ
ညရေ ။

မက်မက်စက်စက်
ကိုယ့်အနမ်းနဲ့ သိမ်းထားဖြစ်တဲ့
မင်းနှုတ်ခမ်း စံပယ်တစ်ခင်းနဲ့ ခန္ဓာနှင်းဆီသင်းသင်းရယ်
အိပ်ပျက်ညကို ခေါင်းအုံးထားတဲ့ ကြယ်တစ်စုံရယ်
အချိန်လွဲတာကို အသားကျနေတဲ့ ဘဝရထားရယ်
မျက်ဝန်းကနေ လျှောတိုက်ဝင်လာတဲ့
အချစ်လိုလိုနဲ့ အမာရွတ်တွေရယ်
အသားရောင်လေးနဲ့ ဘူတာ။ ကြာဆန်တစ်ထုပ်။
တာဝါတစ်ခု။ ပေါ်ကာလိုင်ချီးအသောက်ခံလိုက်ရတဲ့
မြို့လယ်က နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာရယ်
ခုတော့
ဆွေးဆွေးမြည်းမြည်းပဲ ခေါင်းမော့ရဦးတော့မယ်
ကိုယ်လေ
စွန့်ခွာသွားတဲ့ ပြတင်းပေါက်က
နှုတ်ဆက်လက်ပြတာကို
နှလုံးအက်အက်နဲ့ ရပ်ငေးနေမိတဲ့ထိ
တစ်ဘဝလုံး ပုန်းလှိုးကွယ်လှိုးထားခဲ့ရက်တဲ့
ညရေ
မှောင်လိုက်ပါတော့။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ကိုယ်ရံတော်

ညိုမင်းထက်

အချစ်

မင်း ကိုယ့်ကို သေနတ်တစ်လက် ဝယ်ပေးသင့်တယ်

ကျည်တစ်ထောင့်စီပေါ်မှာ

မင်းရန်သူတွေရဲ့ နာမည်တွေလည်း ရေးပေးလိုက်ပေါ့ .

ကျန်တာက

ကိုယ့်လက်ကလေးကို

မင်း နှိပ်လိုက်ရုံပါပဲ။ ။

ငါ့ မြို့ပျက်တစ်စင်း သျှင်မင်းမြတ်

ဘယ်သူမှ မကူညီချင်နေပါ
မနှောင့်ယှက်ပါနဲ့
ဘယ်သူမှ ထူထောင်စရာမလိုဘူး
ဒါဟာ
ငါ့ မြို့ပျက်တစ်စင်းပါ။
ရွက်လွင့်ထွက်ချင် ထွက်နေပေမယ့်
ကမ္ဘာမြေအတွက်
အတတ်နိုင်ဆုံး ချိုမြိန်ခဲ့တယ်လေ၊
ဘာပန်းနဲ့နဲ့မှမတူတဲ့
ညမွှေးပန်းနဲ့လေး သင်းပျံ့ညက
ချစ်သူကို လက်ဆောင်ပေးခဲ့တာပေါ့
အဲသမှာ ငါ့ မြို့ပျက်တစ်စင်း
အဲသမှာ ငါ့ဘဝရယ်လို့။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်မှာ
ငါ အလုပ်လုပ်ခဲ့သည်ဖြစ်စေ
ငါ အလုပ်မဲ့ခဲ့သည်ဖြစ်စေ
ပန်းတွေကတော့ ပွင့်ခဲ့
ပွင့်နေ
ပွင့်ကြသားပဲ
ချစ်သူအတွက် ပန်းလေးတွေ
ငါ့ရင်ဘတ်ပေါ် ပွင့်ဖို့ အဓိက။
ဘယ်သူမှမကူညီချင်နေပါ
မနှောင့်ယှက်ပါနဲ့
ဘယ်သူမှ ထူထောင်စရာမလိုဘူး
ဒါဟာ
ငါ့ပန်းပွင့်တွေဖြစ်တဲ့
ငါ့ မြို့ပျက်တစ်စင်းပါ။
ချစ်သူရဲ့ပင်လယ်ပြင်ထဲ
ရွက်လွှင့်ထွက်ခဲ့တယ်လေ
ချစ်သူပန်ရင် ပြီးပါပြီ။ ။

စိတ်ထားလွဲအပ်မှု ပြေမြင့်

သဘာဝကို ကြည်ညိုသူရဲ့ သစ်ရွက်ကြွေသံမှာ
ဘုရားအမှုတော်ထမ်းဖို့
တယ်လီဖုန်းဆက်ဖို့။

ကျွန်တော့် ထူထူပိန်းပိန်းထဲ
စိန်ပန်းတွေ ပွင့်တယ်၊
မာကျူရီတွေ ပွင့်တယ်။

ညီမလေးရေ
ပိတောက်တွေ မပွင့်သေးခင်
ကိုယ့်စိတ်ကူးတွေ အရင်ပန်ထားစမ်းပါ။

ညီမလေးရေ
တို့အလွမ်းတွေမှာ
ချစ်သူရော၊ မုန်းသူရော
မုန်တိုင်းထဲ သီချင်းဆိုစေရမယ်။ ။

ရာသီမဲ့ပန်း ကိုယ်(ရုက္ခ)

[၁]

အကြည့်များ _ စကားများ _
နားနှင့် မျက်စိအတွင်း
လည်းပင်းဖက်အဝင်
မည်းမည်းမည်း _ တစ်ခရီးသွားများအဖြစ်
သစ်လွင်မွှေးပျံ့
ရနံ့ကြွယ်နေကြသတဲ့ _။

[၂]

အပြုံးရဲ့အကွယ် _
အရယ်ရဲ့အနောက် _
မျက်မှောက်ကာလမှာ
သာယာမိသလိုလို
'ငိုသောသူ အသက်တို့၏ _'
မချီတင်ကဲစကား
လွမ်းဖို့များ မတွေးရဲပါ _။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

[၃]

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊

(ချစ် ချင် တယ် ။

ချစ် နေတယ် ။

ချစ်ဦးမှာပါပဲ ။)

နေမြီအခြေဘဝမှ

ရေခဲဒေသသို့ ။

အေးမြခြင်းကိုလိုသူ

နေအပူမှာရပ်လို့

မတ်တတ်သာ ငေးမျှော်ရတော့မှာပါ ။

[၄]

နှစ်လွှာထပ်သော ပန်းများနဲ့

လာတတ်သော လမ်းများမှာ

ခမ်းနားစွာ ပြင်ဆင် ။

ရင်ခွင်၏လှုပ်ခါခြင်း

မြင်,မြင်သည့် ရုပ်လွှာအဆင်း

အင်း ။

သူ့ကိုတော့ တွေ့ပြီ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

[၅]
အနီရောင်ကောင်းကင်ထဲ
ရဲတင်းစွာ ဇွတ်တိုး
နတ်ဆိုးရဲ့ချင်ခြင်း
သက်ပြင်းရဲ့ခြေရာ
(ဒါ) . ငါအချစ်ဆုံး ဒုက္ခဖြစ်။

[၆]
အပြစ်ကင်းသော အပြုံးကြားမှ
တစ်ဆစ်တင်းသော အသုံးစကားကြောင့်
တစ်ထောင့်ငါးရာအချစ်များ
ခြေဖဝါး၏အောက်
ဒေါက်ဖိနပ်၏ နင်းချေမှု
(သူတို့) .
အခု ကြေမွသွားကြသည်
အရည်မဲ့ ပတ္တမြားတွေ ။

[၇]
ကြွေမိတ်ကပ်ပါးပြင်ပေါ်မှာ
ရွှေတံဆိပ် တပ်ထားချင်သူမို့
သူတို့ရဲ့ ဓလေ့စရိုက်
(တိုက်ပုံနဲ့ ချည်ပုဆိုး)
ဘယ်တိုးလို့ ရနိုင်ပါ့မလဲလေ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

[၈]

မြေကြီးနဲ့ကောင်းကင် .
အပြင်နဲ့အတွင်း .
အလင်းနဲ့အမှောင် .
အရောင်မဲ့ခြားနားမှု
(အတုအယောင်) ခြိတ်ထုများလက်မှာ
မာယာ .
ပြီးတော့ . မာယာ
ရက်ရာဇာများလည်း မှားယွင်းခဲ့
(အို) .
ချစ်ခြင်းမဲ့စွာ .။

[၉]

မေတ္တာသမားအမှန်မို့
အနစ်နာများခံလို့ .
အကြံတူရင်တော်
ရန်သူမထင် .
အလံဖြူတင်မယ့်သူပါ .
(ဒါပေမယ့်) .
'မတန်ဘူး'ဆိုတဲ့ စကားဆူးဒဏ်
မခံဖူးလို့ တအားရှူးအောင်ခံရတယ်

အချစ်ကဗျာ-၉၈

(တကယ်တော့လည်း)
ရုပ်မဲ့ပြာ သူမြင်ပေမယ့်
ကျုပ်အသည်းလွှာ ဖြူစင်တာကို
ယူငင်ကာ ပြနိုင်စွမ်းမရှိလေတော့
လွမ်းရစ်ပေါ့နော် ။

[၁၀]
ဪ...
အချစ်ရဲ့ နောက်ဆုံးထွက်သက်
အရက်စက်ဆုံးအဖြေ
ဝေဒနာရဲ့လမ်းစ ့ ။

[၁၁]
ခဏ၏ထိရုချက်
တစ်သက်မက...
နောက်ဘဝ၏ ဟိုဘက်အထိသာလျှင်
နာကျင်စေတော့မည်
သည်မျှတိုင် ရှိစေ ။

[၁၂]
နွေအခါ လွမ်းမောလို့
ရေမလာ ပန်းမမျှောတဲ့
စမ်းကြောမှာ ထိုင်မိတယ် ။

မှိုင်းရစ်ဆင် ငြိုးစိတ်ကြောင့်
တိုင်းရှစ်ခွင် ဖြိုးသိပ်တဲ့
မိုးရိပ်ထဲ ထိုင်မိတယ် ၊
ဆွေးငိုစရာ အလင်းမကူတော့
အအေးပိုကာ အဆင်းဖြူတဲ့
နှင်းမြူထဲ ထိုင်မိတယ် ၊ မေ ၊
ကြေကွဲနွံနစ် ၊ ။

[၁၃]

အချစ်ကို ကိုးကွယ်မိသူမို့
အပြစ်လို ဆိုးတယ်ဆိုချင်ဆို
အသစ်ဆို ပိုးငယ်မျှပင် မလိုချင်တော့ပါဘူး
ရူးသွပ်ကြမ်းတမ်း ၊
အလွမ်းဇာတ်အတွင်းမှာ
တစ်ခန့်ရပ်ခင်းရင်း
အနမ်းဓာတ်ကင်းတဲ့ ဝေဒနာကြောင့်
မလန်းတတ်တော့တဲ့ ဝိညာဉ်
ဝေဟင်ထဲမှာ လွင့်မျောလိုက်ချင်တော့တယ် ၊
အပယ်ကျတဲ့သူ ၊ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

[၁၄]

သူ မာနထားပေမယ့်
အယူဝါဒ မခြားသူမို့
(အလားတူ) .
ပေးအပ်လို့ထားတဲ့အချစ်
အဖြစ်ဆိုးဘဝတွေနဲ့
နှစ်ဆလေ ပိုချစ်ခဲ့မိတာ .
(ဒါတွေကို ခင်ဗျားတို့ ရှုတ်ချရန်မလို) .
သိုသိပ်ဆွေးမြည် .။

[၁၅]

ယနေ့
(ယခုချိန်အခါတိုင်)
သောကဝဋ်များ မရပ်နားစွလေလည်း
လောကထွတ်ထား မြတ်ဘုရားထံ
ပန်ရွယ်ဆုခြွေနေမည်သာ .
ရာသီမဲ့ပန်းသို့နှယ်
'မပြယ်မေတ္တာ လှူမိတာတွေ .
တကယ်ချစ်တာ သူသိပါစေ' .ဟု .။ ။

နလုံးသား အမှတ်တရ ခွန်းချိုလွင်

အရက်နဲ့အချစ် ရောသောက်ဖြစ်တဲ့ညမှာ
ငါ . ခါတိုင်းထက် ပိုမူးသွားတယ်။
ဒီလိုနဲ့ နှစ်ဟာ လဖြစ်၊ လဟာ ရက်ဖြစ်
သမုဒယအဖြစ်တွေ မိုက်ခရိုချစ်ပ်ထဲ ထည့်ထားလို့ရအောင်
ကြုံလိုသွားခဲ့တယ်။
ဒါပေမယ့်လေ . အလင်းနှစ်များစွာ ရှည်ချင်ရှည်
ဆွဲဆန့်လို့ရတဲ့ အမှတ်တရဖြစ်စရာတွေ
မင်းနလုံးသားက မှတ်မိနေဦးမယ်ဆိုရင် .။
မလာပါနဲ့ဦး သောကရယ်
လွမ်းမဝသေးခင်
မူးတူးမင်တင် ချစ်စိတ်ရယ် . နာကြည်းမှုရယ် .
ဘတစ်ပြန် ကျားတစ်ပြန် လုံးထွေးနေတုန်း
မြုန်းဆို ရောက်လာတဲ့ရနံ့က
ဆွတ်ပျံ့မှုကို ပိုအားကောင်းစေတယ်။ ။

ချစ်သူပျောက်ကို လိုက်ရှာနေတဲ့ မှတ်ပုံတင် မင်းခိုက်စိုးစန်

[၁]

စံပယ်တွေ တဝန်းဝန်း ရွာချခဲ့တာတောင်မှ
ငါဆိုတဲ့ကောင်က
ရနံ့တစ်ခုတလေတောင် စိုစွတ်ခွင့် မရခဲ့ပါဘူး ။

[၂]

သူမရဲ့နဖူးကို ထိတယ်ဆိုရုံကလေး ငါ နမ်းခဲ့တာပါ ။

[၃]

ဒါနဲ့များ _
အလွမ်းတွေ ငါ့ရင်ထဲ ဝင်ခွင့်မီစာ ရသွားတဲ့ကာလက
ရူညံလျားလှချည်လားကွယ် _
ပြောပါ မင်း ငါ့ကို ဘယ်တော့ အိပ်မက်မက်မှလဲ
မင်းပိုင်ဆိုင်တဲ့ အိပ်စက်ခြင်းရဲ့ တံစက်မြိတ်အောက်မှာ
ငါ တိတ်တိတ်ကလေးရပ်စောင့်နေတာ ကြာပြီကွယ် _

[၄

ငါဟာ မင်းရဲ့ သက်ရှိမှတ်ပုံတင်တစ်ခုပါကွဲ့၊
ဟောဒီကောင်ရဲ့ ရင်ဘတ်မှာ မင်းလက်ဗွေရာ ရှိတယ်လေ
(မှတ်ပုံတင်တစ်ခုက
သူ့ပိုင်ရှင်ကို လိုက်ရှာနေပုံ
အို . လူတွေကို ပြောပြရင်တောင်
ယုံနိုင်စရာ မရှိပါဘူးကွဲ့)
ငါဆိုတဲ့ကောင်ကလည်း၊ မင်းအတွက်နဲ့
သူများတံတွေးခွက်ထဲ ရောက်ရင်တောင်
ပက်လက်တော့ အမျောခံမှာမဟုတ်ဘူး၊
မင်းဆီကို လက်ပစ်ကူးပြီး လာခဲ့မယ်

[၅]

စံပယ်ပွင့်တွေရေ .
အချစ်တွေနဲ့ ဖျားနာသွားတဲ့အထိ
ငါ့အပေါ် ရွာချလိုက်စမ်းပါကွယ် .
နှင်းဆီအဖြူတစ်ပွင့် ထိုးစိုက်ထားတဲ့ နံနက်ခင်းနဲ့အတူ
ချစ်သူ ပြန်လာမယ် . တဲ့၊
ရွာလှည့်ပါ . လာခဲ့ပါ .
အချစ်ရေ .
မင်း နောင်တမရစေရပါဘူးကွယ်။ ။

ဝေဒနာဦးအဖော်

ကိုနေခ

သူမရဲ့ ထိရှလွန်းတဲ့ လက်သည်းတွေက
ငါ့ရင်ကို တဂျစ်ဂျစ်ခြစ်သံ
ငါ့နားမခံနိုင်ဘူး
ကောက်တိကောက်ကွေး လူးလွန်လို့
ဥတုကို အန်တုရင် ပင်ပန်းလှချည့်။

ကောင်းကင်ပြာပြာဆိုတာ
စကြဝဠာရဲ့ အနားသတ်မျဉ်းကွေးမဟုတ်
အမြင်ကန့်သတ်မှုတစ်ခုပေါ့
ဒီလိုပဲ _ ငါ့အချစ် _။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ငါ့နှလုံးသားကို
အနီးစပ်ဆုံးဘာသာပြန်ဖို့
ဝေါဟာရတစ်ချို့
လေဟာနယ်ထဲမှာ ပျောက်ဆုံးနေ
ဒါ . ငါ အစိုးရိမ်ဆုံးကိစ္စ
ဒါကို နားမလည်နိုင်တာက
သူမ နှလုံးသားပဲ ဖြစ်တယ်။

မျက်မှန်တစ်လက်ရဲ့ မှန်သားပြင်ထဲမှာ
လျှပ်တစ်ပြက်ပေါင်းများစွာ
ပျော်ဝင်ဖြစ်တည်နေတာက
သိမ်မွေ့မှုရိုးရာဝတ်စုံနဲ့ သူမ
စူးရှနက်ရှိုင်းတဲ့ စာအုပ်ထူထူကြီးကို ဖတ်လို့
အဝါရောင် ပန်းရိုင်းတစ်ပွင့်ကို ပန်လို့
စံတစ်ခုကို ရှာဖွေနေလေရဲ့။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

(အခုတော့
ထင်မိပေါ့)
ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့
လက်ခမောင်းခတ်သံ
အနာဂတ်ကို ပဲ့တင်ထပ်စေဖို့
စိုနုတဲ့ နှုတ်ခမ်းတစ်စုံ လိုအပ်နေလေရဲ့ ။

မင်းနဲ့ငါ
ဘဝတူ
ဘာသာဗေဒတူ
ယုံကြည်ရာတူပါလျက်နဲ့
မင်း - မူနေဦးမှာလား
အရိုးသားဆုံးနဲ့
ပကတိသန့်စင်အပြုံးကိုမှ
ကမ္ဘာမြေက ကျေနပ်သတဲ့ကွယ်။

မိန်းကလေးရေ -
ငေးမောမနေပါနဲ့
ငါ့ကျောကုန်းကို ပွတ်သပ်လိုက်ပ
တို့ - နေမင်းကြီးကို
အမီလိုက်ရဦးမယ်လေ ။ ။

လေဟာပြင်

လူမျိုးထွဋ်

စိတ်လေ ပြန့်ကား ထွက်သွားပုံက
နားမကြား သူ့ဘဝဆီကို
လူသူစွန့်ပစ် ကင်းဝေးရာ
ကွက်လပ်ထီးထီး
လေဟာပြင်။

ဘာအတွက် ငါရောက်လာပုံ
ဒီရင် . လေဟာပြင် ဖြစ်ချင်ချင်နဲ့
မျက်လုံးတွေ
လွတ်လပ်ကြာရှည် ဝင်းပရစေ။

စိတ်ကူးရွေ့တတ်ရုံ
ချစ်ခြင်းမေတ္တာ
ပြန်လို့လည်း လွတ်မယ်မဟုတ်
လမ်းအခွဲမှာ
ကိုယ်မိပြီ။ ။

အချစ်ထွက်ခွာရာ မိုးကောင်းကင် နေထက်နိုင်

ငါတို့ မတွေ့ဆုံတဲ့ နေ့ရက်တွေမှာ
ငန်းရိုင်းတွေဟာ
လရောင်လဲ့လဲ့ထဲ ဖြတ်ပျံသွားကြတယ်
မင်းလည်း ငါ့ဆီ မရောက်ခဲ့
ငါလည်း မင်းဆီမလာဝံ့ခဲ့လို့ဖြစ်မှာပါ
မြစ်ရေစီးသံတို့ ခြောက်သွေ့လွန်း
ဒီလို စဉ်းစားတွေးခေါ်ခဲ့ရ
ချစ်သူတို့ရဲ့ ကန္တာရလွင်ပြင်

ဟိုးဝေးဝေးကို ကြည့်လိုက်တိုင်း
ပေါင်းဆုံလိမ့်မယ်လို့ ထင်ခဲ့ရတဲ့
ရထားသံလမ်းလေးတွေဟာ
ဘယ်တုန်းကမှ မပေါင်းဆုံခဲ့ပါဘူး
သူ့ရင်ဘတ် ကိုင်းကျွန်းလယ်ယာမြေမှာ
ရောင်စုံပန်းတို့ ပွင့်ဝေခဲ့ကြ
သူ့နှလုံးသား ဘော့စနီးယားစစ်ပွဲများ

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ကောင်မလေးရေ
ကိုယ်ပါ ဒီကကောင်ပါ
ကဗျာဆရာ ..
ဒါမှမဟုတ် ပန်းချီဆရာ
တစ်ချိန်တည်းမှာ
အားလုံးဖြစ်ခဲ့မှာပေါ့
ပင်လယ်မှာ မိုးတွေရွာချနေပြီ
ကျပ်တည်းကုန်းမြေဆီက
ဆူးလက်ဝါးပင်တွေထိပ်
လတစ်စင်း ချိတ်နေတယ်
အချစ်ရေ
ကောင်မလေးရေ
သူ ကဗျာရွတ်တယ်
'ရထားသံလမ်းတွေဟာ
တို့ အချစ်သင်္ကေတ ဖြစ်ခဲ့ပြီ' .

ညနေရီ
ပုစွန်ဆီရောင်ကောင်းကင်လမ်း
အိပ်တန်းပြန်ငှက် ပျံသန်းခဲ့ပုံ
ပန်းချီတစ်ကား၊ ကဗျာတစ်ပုဒ် သူ သတိမရနိုင်တော့။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

သုမ

အိုအောင်

ကောက်နှံပြည့်လယ်၊ စန္ဒကူးတော
မြင့်မားသောရယ်သံ၊ အတိုင်းမသိ လျှို့ဝှက်ချက်များ။

သုံးရာသီ ရေတံခွန်၊ နတ်သမီးပုံပြင်
ကြီးမြတ်သော ဝါကျ၊ သမားကောင်း၊ ဓားတစ်လက်။ ။

ပန်းပျိုးတေးချင်း ကျော်ထူး

ကိုယ့်အချစ်လောက်မှ
ဖူးပွင့်မပေးနိုင်တဲ့ ပန်းတွေကို ပျိုးနေရင်း
စန္ဒရားတီးပေးချင်နေသေးတဲ့ လက်နှစ်ဖက်က
မင်းဆီ ပြေးထွက်သွားကြပြီ။

နှင်းမှုန်တွေ တဖွဲဖွဲကျလာသလို
တေးသံတွေက ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို မဖွဲ့ဆိုနိုင်ခဲ့
ထူအမ်းအမ်းနှလုံးသားကိုတောင်မှ
စွန့်ပြီးရင်း စွန့်လွှတ်ခဲ့ရသူ
မေ့ဖို့ခက်ခဲတဲ့ အလွမ်းဒဏ်ရာကိုရောပြီး ပန်းပင်ပျိုးခဲ့တယ်။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ပန်းပွင့်ကလေးတွေ သူ့အိမ်သူ ပြန်သွားကြပြီလား
ချောင်းကောကလေးမှာ မြေပပ်အက်ကွဲတွေ
နှလုံးသားပေါ်က ခြေရာတစ်စုံပါပဲလို့
ခပ်နက်နက်ကလေးသာ ဝေဆာအောင်တွေးခဲ့ရ
တစ်ခါတလေတည်းရယ်ပါ ပျိုးခဲ့သော ပန်းပင်ကလေးရေ။

အကိုင်းဖျားဆီ ရောက်တဲ့အထိ ပွင့်ဖို့ ကိုယ်မစောင့်ချင်ဘူး
အမြစ်ကနေ တန်းပြီးပွင့်လိုက်ဖို့ပဲ လိုလားတော့တယ်။
ကိုယ့်အလွမ်းတွေ စန္ဒရားသံနဲ့ ရောပွင့်နိုင်ဖို့ရာ
ကမ္ဘာမြေပေါ်မှာ ကိုယ်ပျိုးခဲ့တဲ့ အချစ်တွေ
မင်းနှုတ်ခမ်းလေး ကော့ပျံ့ခွင့်ရချိန်တိုင်အောင်
ကိုယ်ဆိုလိုက်တဲ့တေးသံက
ကိုယ့်ဆီ ပြန်လာနေတုန်းပဲ ချစ်သူရယ်။ ။

ရင်ဘတ်က မွေးညှင်းလေးတစ်ပင်

အောင်မျိုး

ကံကြမ္မာကို
ခွဲစိတ် ဓာတ်ကင်ချိန်
သူ့လျှာပါးပါးလေး ဖိကိုက် ကြေကွဲပေးပုံများ
သည်ကောင့်နံပါးမှာ အမှတ်တရ။

ပြန်မပေးဖြစ်တဲ့
ယူပုံမျိုးတွေ အနည်ကျလာတော့မှ သိရဲ့
ဖြူလျော်လျော် ကောင်မလေးရင်ဘတ်မှာ
တိကျတဲ့ အနာဂတ်နှစ်ခုရယ်
လက်နဲ့လုပ်တဲ့ ကံကြမ္မာတစ်ခုရယ်
သဘာဝ ကမောက်ကမတွေပေါင်းပြီး
ကမ္ဘာဦးအနမ်းနဲ့စိုက်တဲ့
သုံးလွန်းတင်
ရွှေဝါရောင်မွေးညှင်းလေးတစ်ပင်အကြောင်း။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

အဖျားပျောက်စ မနက်စောစော

မောင်နန္ဒ

လာ _ အချစ်
ငါတို့ မျက်နှာသစ်ကြစို့ရဲ့ _

တံခါးတွေ ပိတ်ခဲ့
ဖတ်လက်စစာအုပ်တွေလည်း ပိတ်ခဲ့ _

နာကြည်းဖွယ် မေ့လျော့ခြင်းရဲ့အောက်
တို့ဘဝ အခန်းကျဉ်းလေးတောင်
အလင်းလောက်အောင် မပေးနိုင်တဲ့
အဲဒီ မီးခလုတ်တွေကိုလည်း
ပိတ်ခဲ့တော့ _။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ဟောဒီမှာ .
တစ်ခါမှ မဖူးပွင့်ရသေးတဲ့
ဆည်းဆာချိန်ကလေး ရှိတယ် .
ဘယ်သူမှ မရောက်ဖူးသေးတဲ့
ဂြိုဟ်ပြာပြာလေး ရှိတယ် .
အချစ် တွေ့ရဲ့လား
မင်းနဲ့ငါသာ သောက်ခွင့်ရှိတဲ့
ပီတိစမ်းချောင်းကလေးလေ .

ဟုတ်ရဲ့လား .

သံယောဇဉ်တွေဟာ
သစ္စာမရှိတော့ဘူး .

လူတွေဟာ
မျက်စိမရှိတော့ဘူး .

ကမ္ဘာကြီးဟာလည်း
မိခင်စိတ်မရှိတော့ဘူး .

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ဟုတ်ရဲ့လား ။

ယုံကြည်လိုက်စမ်းပါ
ဒါ ။ မင်းနဲ့ငါ့အတွက်
နတ်တို့ရဲ့လက်ဆောင်
ကျေးဇူးတရားတွေကို
မှန်ထဲမှာ ထည့်လှောင်မွေးမယ်လား
ဘဝတစ်ခုလုံး လေးလံပိပြားပြီး
ရှားရှားပါးပါး
ရိုးသားမှုလေးဆီကလာတဲ့ ပဲ့တင်စိတ်
ကဲပါ ။
အဲဒီသေတ္တာတွေကိုလည်း ပိတ်ခဲ့တော့

မသုံးရသေးတဲ့
နေ့စွဲတစ်ခုမှာ ။
အချစ်
မင်းနဲ့ငါ
ဥယျာဉ်အသစ် ထူထောင်မယ်။ ။

လမင်းနဲ့ လမ်းခွဲတဲည ငြိမ်းသစ်

လောကဓံအဖွဲ့ရဲ့
ဆိုးနွဲ့ကန်ကျောက်မှုများကြောင့်
လေးလံကွေးညွတ်နေရတဲ့အထဲ
ငါ့နောက်ကို ဘယ်သူထည့်ပေးလိုက်တာလဲ
အဲဒီ အရိပ်တွေနဲ့ ကွာရှင်းခွင့်ပေးဖို့
အပမှီသူတစ်ယောက်ရဲ့ အသံနက်ကြီး
ကိုယ့်အသံ ကိုယ်ပြန်မကြားခဲ့။

တစ်ခါတစ်ရံ
အရိပ်တွေဟာ ပုန်းလျှိုးကိုယ်ပျောက်
တစ်ခါတစ်ရံမှာတော့
ငါ့နာမည်ကိုတောင် ကျယ်ကျယ်လောင်လောင်ခေါ်ဟစ်လို့
ကောင်းချီးပေးဖို့ထက်
လိပ်စာမှားပြီး ရောက်ရောက်လာတဲ့
တိုက်ဆိုင်မှု
လွဲချော်မှုတွေကိုပဲ အပြစ်ပုံချ
ညဟာ အရက်ဝပုံမပေါ်ဘူး။

ဇာတ်ညွှန်းမဲ့ အိမ်ရာတွေ
ဇာတ်ညွှန်းမဲ့ မျက်နှာတွေ
ငါ့ရင်အုံကို ဆွဲ၍ကြပါရော့။
အသင်တို့နဲ့ ထက်ကြပ်မကွာ စီးဆင်းနေတဲ့
ငါ့အရိပ်တွေကို သောက်သုံးကြပါရော့။

ထုံအ,မူတွေ ပျံ့ဝဲခဲ့ပြီ
ကမ္ဘာကြီးက အဆန်းတကြယ် မော့ကြည့်ချိန်မှာ
ငါကတော့
နှစ်ကိုယ်ခွဲကောင်မလေးရဲ့ ဖိနပ်ကြိုးပေါ်မှာ
ငေးငူစွာ ရပ်လို့။

မှားခွင့်မရှိပါဘူး
ငွေလရဲ့ မျက်ရည်စတွေကို
ပါးချင်းအပ်ပြီး သုတ်ယူချင်ပေမယ့်
ငါ့အရိပ်မှာ စိုက်ဝင်နေတဲ့မြားတံကြောင့်
ငါဟာ အကြိမ်ကြိမ် ရေတိမ်နှစ်ခဲ့ပြီကွဲ့။ ။

အသံမဲ့သီချင်း

သင်းဝေအောင်

ညနေခင်းက
ကောင်းကင်ကိုမော့ကြည့်တော့
ခပ်ဖျော့ဖျော့ နှုတ်ခမ်းကွေးနဲ့
လရောင်လေး ပြုံးပြတယ်၊

သူဟာ
အချိန်မကျသေးသမို့၊
အစွမ်းကုန် သာခွင့်မရသေးတာလို့
မျက်လုံးတို့ ဘာသာပြန်တယ်၊
(ဒါကလည်း ညနေခင်းအထင်ပါ)

အဲဒီအချိန်ဆို
သောကြာသားမဟုတ်ပေမယ့်
ညနေခင်းက
စကားတွေ ဖော်နေတတ်တယ်၊
(လရောင်လေးကို
သူစွဲလမ်းကြောင်းတွေ
မပါတာက လွဲရင်ပေါ့)

အချစ်ကဗျာ-၉၈

လက်မောင်းချင်း
ထိလိုက် ကွာလိုက်
ကာလရထား စီးခိုက်မှာ
နာရီတွေ အိုလွယ်လွန်းတယ်။

လရောင်လေးရဲ့ ကိုယ်သင်းနဲ့တွေ
ညနေခင်းမှာ စွဲကျန်
ညနေခင်းရဲ့ စကားသံစဉ်တွေ
လရောင်လေးထံ ကြွေကျ
ကမ္ဘာကြီး ခဏလောက် ရပ်သွားတယ်။

ဒီလိုနဲ့
ညနေခင်းက တဖြည်းဖြည်းမှောင်ပြီး
လရောင်လေးက တဖြည်းဖြည်း လင်းလာတယ် ။

လရောင်လေး အစွမ်းကုန်သာတော့
ညနေခင်း ကြေကွဲထွက်ခွာခဲ့ရပြီ
ညဆီကိုလေ
သီချင်းတွေ သီလို့
'လရောင်လေးကို ချစ်တယ်
လရောင်လေးကို ချစ်တယ် 'တဲ့၊
(အသံမဲ့နေတာက လွဲလို့ပေါ့)။ ။

ကျဆုံးခြင်းကောင်းကင်

ကိုယ်ပ

မျှော်လင့်ခြင်းက
ရိတ်သိမ်းစ ကောက်လှိုင်းစည်း
ဟိုတစ်ပုံ ဒီတစ်ခုနဲ့
အသက်ဆက် အိပ်မက်ရှည်တွေ
ညစဉ် မက်မဆုံးပေါ့။

မိန်းကလေးရေ .
ဟောဒီကောင်ရင်ထဲ
ယုံကြည်ခြင်းတွေ ပြိုပြိုဆင်း
ငြိမ်သက်စွာ လဲပြိုခဲ့တဲ့
သံသယဆင့်ကဲ ဖြစ်စဉ်များအတွက်
မင်းရဲ့ သွေးကြောထဲ
ပျော်ရွှင်ခြင်းတွေ လှည့်ပတ်စီးဆင်း
ဘယ်လို ခရီးပြင်းမဆို
မငြင်းဆန်တော့တဲ့သတ္တိ
မင်းမှာ အပြည့်ရှိသင့်ပြီပေါ့။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ဒီကောင်မှာတော့
ပင်မ ဒုက္ခထဲက ခွဲထွက်
လုံးလုံးလျားလျား မင်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့
အခက်အလက်မျိုးစုံအတွက်
ပေးဆပ်ခြင်း အရှိန်ကောင်းဖို့
လူ့အဖွဲ့အစည်းထဲက ရုန်းထွက်
တို့နှစ်ယောက်နယ်ပယ်သစ်အတွက်
အစွမ်းကုန် ရွက်ဖွင့်တော့မယ့် ‘ငါ’ ။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ကျေးဇူးစာရင်း သစ်ငြိမ်း

အာဒမ်ရဲ့ နံရိုးတစ်ချောင်းကို
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊
အဲဒီ စိတ်ကူးရတဲ့ ဘုရားသခင်ကို
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊
မစားကောင်းတဲ့ သစ်သီးကို စားဖြစ်ခဲ့တဲ့
သူတို့နှစ်ယောက်ကို
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊
အဲဒီသစ်သီးကို
ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ၊
မမတင့်တင့်ဦးကို
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ။

အနုပညာ

ငယ်စဉ်ကတည်းက

သူတို့

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်

အပြန်အလှန် တွယ်ဖက်ထားကြ

ရုတ်တရက် လွတ်ပျောက်သွားမှာ

စိုးကြောက်ကြသလိုမျိုး

ဒါမှမဟုတ်

တစ်ယောက်ရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာထဲကို တစ်ယောက်

အနှူးညှံဆုံး နှစ်ဝင်သွားကြတော့မလိုမျိုး။

သူတို့

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်

အပြန်အလှန် အနမ်းတွေ ပေးဖွဲ့နေကြ

တစ်ယောက်ရဲ့ လိုအင်ဆန္ဒကို တစ်ယောက်က

အကောင်းမွန်ဆုံး ဖြည့်ဆည်းပေးလိုက်ကြသလိုမျိုး

ဒါမှမဟုတ်

တစ်ယောက်ရဲ့ဝိညာဉ်ကို တစ်ယောက်

ကောင်းကင်ဘုံဆီ အနမ်းနဲ့ ခေါ်ဆောင်သွားကြသလိုမျိုး။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

သူတို့အတွက်တော့
ဒါဟာ
ထင်ရတာပဲ
ဘဝရဲ့ အချို့မြိန်ဆုံး ကာလတွေလို့။

ငွေရောင်သစ်ရွက်ကလေးတွေလည်း
နေရောင်ခြည်ထဲ
တဖိတ်ဖိတ် တလက်လက် လှုပ်ခတ်နေလို့။

တောက်ပတဲ့ ရေလှိုင်းကလေးတွေလည်း
မြစ်ပြင်ထဲ
အဆက်မပြတ်အောင် တဖျပ်ဖျပ် ပြေးဆော့နေလို့။

သူတို့
တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
အပြန်အလှန် တွယ်ဖက်ထားကြ
တစ်ယောက်ရဲ့ဘဝကို တစ်ယောက်က
အပြည့်အဝ
လုံခြုံမှုပေးထားကြသလိုမျိုး
တကယ်တော့
မင်းသိရဲ့လား
သူတို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
သူတို့ရဲ့ ပျော့ပျောင်းသန်စွမ်းတဲ့ လက်မောင်းတွေနဲ့
အပြန်အလှန် အကျဉ်းချ ချုပ်နှောင်ထားကြတယ်ဆိုတာကို။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

သူတို့
တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
အပြန်အလှန် အနမ်းတွေ ပေးဖွဲ့နေကြ
ကြင်နာမြတ်နိုးရသလိုလို
တကယ်တော့
သူတို့က
ပြောပြပါ့မလား
အဲဒီအချိန်မှာ သူတို့
တစ်ယောက်ရဲ့သွေးတွေကို တစ်ယောက်
အရယူနိုင်ဆုံး
အငမ်းမရ
အသံတိတ် စုပ်မျိုယူနေကြတယ်ဆိုတာကိုလေ။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

နေနဲ့ည တတ်လမ်းတွဲ

သစ္စာပိုင်စိုး

ဘဝဟာ အချစ်ပျော်ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်လို
ချိုချင်မှ ချိုနိုင်မယ် ချစ်သူ
ပုံသဏ္ဌာန်တွေနဲ့ မျှော်လင့်နေရင်တော့
ငါ့ကို ချန်လှပ်ခဲ့ပါ

အချစ်ဟာ
ပြိုင်ဆိုင်ရောင်းစရာလို့ မင်းထင်ခဲ့သလား
ငါကတော့ ဆန့်ကျင်တယ်
ဆန့်ကျင်တာထက်ပိုပြီး ဆန့်ကျင်ရလိမ့်မယ်

မင်းကို ငါသိပ်ချစ်နေချိန်မှာ
နေသာသလို နေပါချစ်သူ
ငါမချစ်နိုင်တဲ့အချိန်မှာတော့
မင်းချစ်နေဖို့ လိုလိမ့်မယ်

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ဘဝဟာ သိပ်တိုတယ် ချစ်သူ
မင်းနဲ့ငါ တစ်ဝက်စီပဲ ချစ်ကြစို့ရဲ့
သမားရိုးကျဆိုတာတွေကို
မနက်ဖြန်အတွက် ချန်မထားလေနဲ့

အချစ်ဆိုတာ
ပြိုင်ဆိုင်စရာမဟုတ်ဘူး
အချစ်ကြီးလို့ အမျက်ကြီးတယ်ဆိုတာ
ရာဇဝင်ထဲမှာ ထားပြီး မေ့ခဲ့
ပတ်ဝန်းကျင်အတွက်မဟုတ်ဘူး ချစ်သူ
ငါ့အတွက် မင်းချစ်ပြီး
မင်းအတွက် ငါချစ်တာဖြစ်ရဲ့

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ကဲ့ရဲ့စရာဆိုတာ
သူတို့ဘာသာ ရှာဖွေလိမ့်မယ်
မင်းကိုယ်တိုင် တွေ့ချင်တယ်ဆိုရင်
ငါ့ကို သိမ်းပိုက်လှည့်ပါ
အဲဒီမှာ သွေးရိုးသားရိုးတို့ နေထိုင်တယ်
ချစ်သူဆိုတာ ဟန်ဆောင်ကျေးကျွန်ပဲ
အချစ်ကတော့ ပြတ်သားခွင့်မဲ့တေလေရဲ့

ဘာတွေပဲဖြစ်ဖြစ် ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်
ဘီယာတစ်ဝက်ပဲ နှစ်သက်တယ်
အဲသလို မင်းပြောခဲ့မယ်ဆိုရင်
မနက်ဖြန်တွေများစွာ
ငါ့ကျောပေါ် တင်လာခဲ့မယ် ချစ်သူ။ ။

ရာစုမြစ်ရဲ့ ချစ်သူများ

မျိုးကိုမျိုး

လူ့သမိုင်းကို ထုဆစ်ထားတဲ့
မြစ်ငါးသွယ်ထဲ
သက္ကရာဇ်တွေ အုပ်စုဖွဲ့စီးဆင်း
အတ္ထုပ္ပတ္တိမှည့် အချစ်တွေ စီးဆင်း
သွေးအရင်းဆုံး နှလုံးသားကကြိုးတစ်စုံနဲ့
ရင်ခုန်အိပ်မက်စတွေသာ
သံသရာအိုးအိမ် တည်ခဲ့။

ချစ်သူရဲ့
သေရာပါမယ့်အနမ်းနဲ့
ဘဝကို အခမ်းနားဆုံး တည်ဆောက်
စိမ်းလန်းခြင်းသာ သောက်သုံးတဲ့ စကားပျိုးခင်းထဲ
လမ်းအမြဲသာတယ်။

ချစ်သူရေ
စောင့်ကြိုခဲ့
ဆောင်းရဲ့ နောက်ဖေးတံစက်မြိတ်
မောင့်ကျောပြင်ကို တိတ်တခိုးနမ်းရင်း

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ဦးစိုက်ထိုးဆင်းလာတဲ့
အသန့်ရှင်းဆုံး နေ့တစ်နေ့
လွမ်းရက်စေ့အော်သံလေ
နှလုံးသားမှာ ရောင်ပြန်ဟပ်
မောင့်နာမည်သာ တပ်မက်တဲ့ ချစ်သူနှုတ်ဖျားဟာ
ထွန်းကားပြီး မြို့ပြတစ်ဆင်စာ
ဘယ်သူတွေ ဝယ်ယူနိုင်လို့လဲ။

နှစ်ဆယ့်တစ်ခွက်မြောက်
နှစ်တစ်ရာဝိုင်ရည်ချိုကို သောက်သုံးဖို့
လက်ရုံးဆန့်သူရဲ့ ခံတွင်းထဲ
သီချင်းသံတွေ ပြည့်နှက်
ချစ်သူလက်ကို ဆွဲလိုသာပေါ့။

လပြည့်ညရဲ့အရိုက်အရာကို ဆက်ခံ
နက်ဖြန်ဆိုရင်
ကမ္ဘာဦးပြန်မယ့် ချစ်သူနှစ်ဦးရဲ့
မင်္ဂလာ အထူးကျေးဇူးတင်လွှာ
သတင်းစာထဲ ပါလာပါ့မယ်
အားလုံး ။
ဖတ်ဖြတ်အောင် ဖတ်လိုက်ကြပါ။ ။

၃၄ လမ်းထိပ် လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ထိုင်ခုံပေါ်သို့ ပြေးဝင်လာသော အလင်း ဝင်းမောင်

စတုရန်းမိုင် ခြောက်ဆယ်အကျယ်ထဲက
ဘဝင်မြင့်နေတဲ့မြို့ပြ စိတ်မဝင်စားအားဘူး
အဲဒီ အကျယ်အဝန်းထဲက
သောကြာကြယ်ကို အလင်းနှစ်တိုင်းတာရန် ခက်ချေပေါ့။

သိန္ဓောမြင်းလို ခုန်ထွက်တော့မယ့်
ရွှေအိုရောင် ကုပ်သားမို့မို့က
တသိမ့်သိမ့်
သူ့နှုတ်ခမ်းဆိုးဆေးကြောင့်
လမ်းဖြတ်ကူးသူတွေ
ကားတိုက်မလိုဖြစ်
သူစီးထားတဲ့ဖိနပ်က ဘယ်လိုအချစ်တဲ့လဲ၊

အဲဒီ
နိမ့်တုန်မြင့်တုန်
ယာဉ်သုံးတန် ကုန်သုံးတန် အသစ်စက်စက်ကြောင့်
ဒီဘက်ကမ်းကထိုင်ခုံမှာ မိုးတွေညှို့ပြီ
မျဉ်းကျားဖြတ်ကူးနေတဲ့ သမုတိသစ္စာရယ်
အလင်းနှစ်တိုင်းတာရန် ခက်ချေပေါ့။ ။

လောင်ကျွမ်းသူ

မောင်ဒေါင်း

ခုပဲ စတာပါ
ညလည်းမဟုတ် နေ့လည်းမဟုတ်ပြန်ဘူး . တဲ့
ဒါဖြင့် . ‘လရောင်ပေါ့’လို့ ပြောမိတော့
အမှောင်ကြီးက ရယ်မောလိုက်ပြန်ရော
ကြေကြေကွဲကွဲကြီးပါ
သေချာတာက
နာရီတစ်လုံးမှမရှိသေးတာ
အာဒံနဲ့ ဝေတို့ရဲ့
အေဒင်လည်း မဟုတ်ပြန်ဘူးတဲ့
ရင်ခုန်သံနဲ့အတူ ဖုတ်ဖက်ခါ ထလာမိတဲ့အခါ
ရာဇဝင်ထဲ
ကြေကွဲစရာ ငါဟာ . အခါခါ မှားယွင်း
(နှစ်ချို့ပုလင်းအခွံများစွာနဲ့)
ငှက်စာ မဆော်သေးတဲ့
သစ်ပင်က သစ်သီးကိုမှ
ငါက ခူးစားခဲ့တာ . တဲ့။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ဝေ . ရေ
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
အချစ်နဲ့လောင်ကျွမ်းပြီး
ပြာဖြစ်ချင် ဖြစ်ပါစေ

ငါဟာ
မြွေတစ်ကောင်လိုတော့ အရေမလဲချင်ဘူး။ ။

တိတ်ဆိတ်တဲ့ စကား

တင်မင်းထက်

ကန့်သတ်ထားတဲ့ ကောင်းကင်ထက်
ပြစ်ဒဏ်သင့် လိပ်ပြာများပမာ
စကားလုံးတွေ ယောက်ယက်ခတ်
တေးမသီနိုင်တဲ့ နေ့ရက်တွေ။

မင်းမျက်ဝန်းမှတစ်ဆင့်
ပန်းတစ်ပွင့် မြင်ရတဲ့အကြောင်း
ငါ ဘယ်လိုအချက်ပြရမလဲ။

ဆွံ့အတဲ့ လမ်းမတွေတစ်လျှောက်
ငါတို့ရဲ့ နှင်းဆီရိုင်းတွေသာ
ပဲ့တင်ခတ် တုန်ခါနေကြတယ်။

ငါတို့ရင်ထဲက စကားတွေ
မုန်တိုင်းလို
ဖောက်ခွဲပစ်လိုက်ချင်ပေမယ့်
အသိခက်တဲ့အကြည့်တွေနဲ့ပဲ
နှစ်ကိုယ်ကြား ပြောပြနေရတယ်။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ချစ်နွေညီ

သားကြီးမောင်ဇေယျ

ချစ်သူကို

ချစ်မိရာမှ

ချစ်မိတာကို

ချစ်နေပေါ့။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ငယ်ချစ်ဦး လူငြိမ်းနိုင်

၁၆ နှစ်သား သီချင်းကလေး
ညနေခင်းပျံ့ပျံ့မှာ
လေးညင်းထဲ ပလံ့စီ ။

၂၃ ရက်၊ နှင်းများနဲ့ ဖေဖော်ဝါရီ
တစ်ခုသော ညနေခင်းမှာ
တို့သီချင်းကို စခဲ့ပါတယ်
အဲဒီမှာ
နှစ်ကိုယ်ကြား လေညင်းကလေးဟာ
စိုစွတ်ပူဇွန်း
ခပ်စူးစူးကလေး သင်းပျံ့လို့
အရိုင်းဆန်ဆန် ပုံသံတွေ ထုနှက်ကခုန်
ရင်အုံနှစ်ခုစာ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ကြယ်တွေကို အတူငေးမော
ထွက်သက်ဝင်သက်တွေချင်း ထုံးဖွဲ့ကြ
More than I can say နဲ့
Sukiyaki ညနေများဟာ
ကမ္ဘာတစ်ခြမ်းသားပေါ် ရွက်လွင့်စဉ်
လရောင်သစ်
ဂီတသစ်
ဂြိုဟ်ကမ္ဘာသစ်
ဘာသာဗေဒသစ်
အရာအားလုံး အသစ်တွေ လက်ခံရရှိခဲ့
ရင်အုံ နှစ်ခုစာ ။

ရောဝတီမြစ်ကြီးဘေးက
အဆောင်ဆောင် အခန်းခန်း လုံးချင်းနန်းတော်ကြီးရယ်
အသည်းပုံ ရေကန်လေးရယ်
အစိမ်းရင့်ရောင် ကွက်စိပ် ဂျာကင်လေးရယ်
သူငယ်တော် ဂမုန်းရုံကြီးရယ်
ဥဩလေးရယ်
တို့သီချင်းလေးထဲမှာ
သက်ဝင်နှူးညှံခဲ့
(တစ်ခါကပေါ့လေ ။)
တကယ့်ကို နူးညံ့စွာသက်ဝင်လှပခဲ့
ရောဝတီမြစ်ကြီးဘေးမှာ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

အဲသည်လောက်ကို ချစ်ခဲ့ကြတာပါ
ကိုယ်သင်းနဲ့ နှင်းဆီတစ်ခင်းကို
သင်ကြားရင်း စိုက်ပျိုး
ကိုယ့်အသက်ဖီဝထက်တောင် ပိုမိုမြတ်နိုးခဲ့တာ
တနင်္ဂနွေကို မုန်းတတ်ခဲ့တာ
လက်သည်းမှန်မှန် ညှပ်တတ်ခဲ့တာ

.. ..
.. ..
.. ..

အို
ဆယ်မိုးဆယ်နွေ မကတော့ဘူး
ရာသီတွေရဲ့ ဖျားယောင်မှုနဲ့
ရင်ခုန်ခြင်းဟာ စင်းစင်းကြီးအရှုံးပေးရ
စံပယ်ပွင့်လေးရေ .
ကြုံတဲ့အခါ
သီချင်းလေးရဲ့ အိုစာမင်းစာ
ငယ်ငယ်တုန်းက လရောင်လေးတွေ
ပြန်ပေးပါကွယ် . ။ ။

နှစ်ယောက်တစ်ကွဲ နေအိမ်

သျှိုသူအောင်

ဘယ်တုန်းကမှ အပြစ်မတင်စဖူး
ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် ရူးနှမ်းစွာ
အေးခဲနက်ရှိုင်းလှသော မေးခွန်းတွေထဲ နှစ်မြှုပ်ပြီး
ရက်ရက်စက်စက် ဒဏ်ခတ်မိ။

တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ်
သိပ်ထူးဆန်းဖို့ကောင်းတဲ့ အဖြစ်အပျက်ပါပဲ
ကြည့်လေ
ကျွန်တော် မျှော်လင့်ခဲ့မိတာက
အိပ်ပျော်နေတာထက်ကို ငြိမ်ချက်သားကောင်းပြီး
သိမ်မွေ့လှပလွန်းတဲ့ အဖြေမျိုး
ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်ရှိလာခဲ့တာက
အရိပ်အယောင်ပမာ၊ အခြားတစ်ယောက် ဖြစ်နေခဲ့တယ်။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ကိုယ့်ကိုယ်ကို မေ့မျောသွားမိလောက်အောင်ပဲ
အပြောင်းအလဲများစွာနဲ့ ကျွန်တော်ဟာ
အခုလို နေသားကျမှုတွေနဲ့ ရှုပ်ထွေးမွန်းကျပ်နေတော့ရဲ့။

ကျွန်တော်က လသာဆောင်တစ်ခု ဖြစ်နေတဲ့အခါ
သူဟာ စိမ်းလန်းမွှေးမြသော ညတစ်ည ဖြစ်နေခဲ့
သူ လေညင်းခံဖို့ရာအတွက်
ကျွန်တော်က ပြတင်းပေါက်တစ်ခု ဖြစ်နေချိန်မှာ
တိတ်ဆိတ်လုံခြုံသော အခန်းတစ်ခုဟာ
သူဖြစ်နေခဲ့တယ်။

ညအလင်းကို သိမ်းပွေ့ထားတဲ့
ကျွန်တော်က လေပြည်တစ်ခင်းဖြစ်စဉ်မှာ
သူဟာ ပြည့်ဝနိုးရှုန်းစားသော လမင်းအဖြစ် ပွင့်လန်းနေခဲ့
သူနင်းဖြတ်လျှောက်သွားဖို့ရာအတွက်
ကျွန်တော်က လမ်းမတစ်ခု ဖြစ်နေလိုက်တဲ့အခါ
အနီးကပ်ဆုံးခြေသံဟာ သူဖြစ်နေခဲ့တယ်။

ကျွန်တော်က နံရံတစ်ချပ်အဖြစ် ရှိနေမိပြန်တော့
သူဟာ ချိတ်ဆွဲထားပြီးသား ပန်းချီကားတစ်ချပ် ဖြစ်နေခဲ့
သူ ပန်ဆင်တင့်တယ်ဖို့ရာအတွက်
ကျွန်တော်က ပန်းတစ်ပွင့်အဖြစ် အရဲစွန့်မိစဉ်မှာ
ဝတ်ရည်သိုလှောင်ရာ နှလုံးသားဟာ သူဖြစ်နေခဲ့တယ်။

ဘယ်လိုမှ ကြံစည်မထားမိပါပဲ
ကျွန်တော်က သီချင်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်နေပြန်တဲ့အခါ
သူက ညင်သာဖွရွ သီဆိုနေတဲ့
• ချိုလဲ့စိုမှည့်သော နှုတ်ခမ်းတစ်စုံဖြစ်နေခဲ့
သူ အပြင်းပြေဖတ်ရှု အနားယူဖို့ရာအတွက်
ကျွန်တော်က ကဗျာတစ်ပုဒ် ဖြစ်သွားခဲ့စဉ်မှာတော့
အံ့ သြစရာ ။
ပြေပြစ်သိမ်မွေ့သော စကားလုံးတွေဟာ သူဖြစ်နေခဲ့တယ်။

အခုလိုပါပဲ
ကျွန်တော်ဟာ ကြည်စင်လတ်ဆတ်တဲ့ မနက်ခင်းတစ်ခုကို
အိပ်မက်မိတဲ့အခါ
အဦးဆုံး နမ်းရှိုက်တဲ့ နေရောင်ဟာ သူဖြစ်နေခဲ့
သူ ခံစားကြည်နူးစေဖို့ရာအတွက်
ကျွန်တော့်စိတ်ကူးနဲ့ ရှုမျှော်ခင်းတစ်ခု ရေးဆွဲမိစဉ်မှာတော့
ဖိတ်လက်ဖမ်းစားသော မျက်ဝန်းတစ်စုံဟာ
သူဖြစ်နေခဲ့တယ်။

တကယ်ပါပဲ

သူနဲ့ကျွန်တော်ဟာ

တစ်ယောက်ရဲ့အကြည့်မှာ တစ်ယောက်

ရင်ထဲထိ လမ်းဖောက်ရောက်ရှိနိုင်ကြပါလျက်

တစ်ယောက်ရဲ့အနမ်းမှာ တစ်ယောက်

ပန်းဖွဲ့မေတ္တာအိမ်လေး တည်ဆောက်နိုင်ကြပါလျက်

တစ်ယောက်ရဲ့အနမ်းမှာ တစ်ယောက်

အရောင်အသွေးချင်း ပေါင်းစပ်ဖို့ရာကျတော့

ဝေးကွာခြားနားနေပြန်ရဲ့ ။

အနီးဆုံး မျှော်လင့်ချက်တစ်ခုနဲ့သာ

ထောင့်မှန်ကျကျ ပုံဖော်ပြရမယ်ဆိုရင်

ဝေဖြာပြာလင်းတဲ့ ကောင်းကင်တစ်လွှာလုံးကိုပဲ

ရင်ခုန်သံကျိတ်နှုန်းနဲ့ ပန်းစာလုံးထွင်းပစ်ရပေလိမ့်။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ဘယ်အချိန်၊ ဘယ်ပြက္ခဒိန်မှာဖြစ်ဖြစ်
စူးနစ်ရည်ရွယ်ပြီးသား ဆုံမှတ်ဟာ
တစ်ခုသော မနက်ဖြန်သာ ဖြစ်ရဲ့
ဒါပေမယ့် . သူနဲ့ကျွန်တော်ဟာ
ကိုယ်သင်းရနဲ့လို နီးကပ်နေပါလျက်
တစ်ယောက်ရဲ့နှလုံးအိမ်ထဲ တစ်ယောက်
အမြန်ဆုံးရောက်ရှိဖို့ရာကျတော့
ကွေ့ကောက်ရှည်လျား ကြာညောင်းခဲ့ရ။

အမှန်တကယ်ဆို
အချိန်နေရာ အတားအဆီးမရှိတဲ့ ရှင်သန်နေမှုမှာ
ချောင်းခြားတွေဝေရင်း တိတ်ဆိတ်နေကြမယ့်အစား .
နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ် အိမ်ကလေးတစ်လုံးဆောက်ကာ
အတူတကွ နေထိုင်သွားသင့်ကြတာပေါ့။ ။

ကမ်းပါး

မင်းဇော်

ညဦးပိုင်း အိပ်မက်တချို့လိုပါပဲ
အားလုံးဟာ တဖျတ်ဖျတ် တောက်ပလို့ပေါ့

ဘဝကိုက
အဲ့ဒီလို ပြဋ္ဌာန်းခဲ့တာလေ
မျက်လုံးတစ်လုံးတည်း ရှိသူတွေရဲ့
သမားရိုးကျ ညနေတွေထဲမှာ
ကျွန်တော်တို့ဟာ
ရိုးရိုးစင်းစင်းနဲ့ မိုက်မဲခဲ့မိ
ခုထိတော့
တောင်တန်းနဲ့ တိမ်တိုက်တွေကပဲ
သိပ်ပြီး လှပနေသလိုလို

နောက်ထပ် ငါးနှစ်ကြာတာနဲ့ပဲ
ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဘဝတွေဟာ
အလယ်ခေတ်က မိန်းမလှတစ်ယောက်လို
အလိုလို မလှပလာနိုင်ဘူးလေ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

အားကောင်းတဲ့ ဖွဲ့စည်းမှုတွေနဲ့
လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် နေ့သစ်တွေကို
ကျွန်တော်တို့
လက်ဝါးဖြန့်ခဲ့ကြ

သိတာပေါ့ ၊
မြေထဲပင်လယ်ကမ်းခြေဟာ
ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဇာတိ မဟုတ်တာလောက်တော့ ၊ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ယိုးဒယားသမင်လိုက်

ကျော်ဇောနိုင်

ဟောသည် ဝက်ပါတောတန်းမှာ
ငါ့ကို
အနက်ရောင် ပန်းပွင့်တွေက
ထောင်ဖမ်းဖို့ ကြိုးပမ်းခဲ့တယ်ပေါ့
သိတာဒေဝီ။

ကျွမ်းကျင်တဲ့ လေးသည်တော်တွေတောင်
လုံခြုံမှုတွေ ပွင့်ထွက်ခဲ့တဲ့ မှော်ရုံ
ထိကရုန်းပင်များ
အလေ့ကျ
နှင်းဆီပွင့်ခက်များ။

ချစ်ခြင်းတရားကသာ
ရွှေသမင်စစ်စစ်ဖြစ်လို့
အိုမင်းသော သက္ကရာဇ်များလည်း
လဲပြိုချိန်။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

နောက်ဆုံးည

မောင်ရှင်စော

အိမ်အပြင်က
ငါတို့ စက်ဘီးကလေးနှစ်စီးဟာ
ဆောင်းဦးနှင်းပွင့်တွေကြား
အေးစက်လို့နေမလားပဲ။

အရင်ကလို
မီးအိမ်ကိုညှိဖို့
ဝန်လေးနေမိ -
ခန်းဆီးကိုနှိုးဖို့
စိုးရုံ.နေမိ -
ဂစ်တာကြိုးကို တို့ထိဖို့လည်း
ခွန်အားမရှိတော့။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

စိုထိုင်းထိုင်း တိတ်ဆိတ်မှုတွေ
အမြစ်တွယ်နေတဲ့
သစ်လုံးအိမ်ကလေးထဲမှာ
ငါတို့ဟာ
အပြန်အလှန် အညှို့ခံထားရတဲ့
မြွေနှစ်ကောင်ပမာ ၊
အရည်ပျော်နေဆဲ
ဖယောင်းရုပ်တုများပမာ ၊
ခြင်္သေ့တစ်ကောင်
ကုတ်ခြစ်ထားတဲ့
အသားတစ်များပမာ ၊

နောက်ဆုံးည
ဒါဟာ
တို့နှစ်ယောက်ရဲ့
နောက်ဆုံးတကာ့ နောက်ဆုံးညပါ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ဝတ်ဆံကလေးတစ်မှုန်သော်မျှ
ငါတို့ညှာထဲ
ခြေချော်မလဲစေချင်
ကြယ်ရောင်ကလေး တစ်မျှင်သော်မျှ
ငါတို့အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်
ကျိုးမကျစေချင်
လေပြည်ကလေး တစ်ညင်းသော်မျှ
ငါတို့ပန်းခင်းထဲ
သက်ပြင်းမချစေချင် ။

ပန်းပွင့်ထီးကလေးနှစ်လက်ဟာ
အိမ်ရှေ့သံဆန်ခါကွက်ထဲ
နှင်းတွေ စိုအိနေဆဲ ။
ငါတို့မျက်ရည်တွေထဲ
ငါတို့ကိုယ်တိုင် နှစ်မြုပ်သွားတဲ့အထိ
ငါတို့ ငိုနေမိကြ။ ။

သိင်္ဂါရထုတည်

ရိုးသက်

စိတ်ဟာ

ခုခံရင်း သွေးအေးလို့
တန်ဖိုးဖြတ်မရ အမှတ်တရရှုခင်း
'ဝေဝါးစွာ' အဲဒီစကားစုနဲ့
ငါတို့ဘဝ မရင်းနှီးခဲ့ ။

ခံစားလို့ကောင်းတဲ့ ဒုက္ခ(ဒါမှမဟုတ်) အချစ်
လွတ်လွတ်လပ်လပ် အပြာလဲ့လဲ့ပန်းသီး
နေရာအမှားနဲ့ အထီးကျန်ပတ်ဝန်းကျင်
မေတ္တာတရားစီးဆင်းပုံကလေး ခပ်ဆန်းဆန်း
အသေအချာ စိုက်ကြည့်လိုက်မှ
ငါ့ချစ်သူ စစ်စစ်ဖြစ်နေ။

ဒီမြေမှာ

မှန်တာတစ်ခုသာ မြဲနေရစ်ချေပေါ့
ကြည်သော ငါ့ရင်ထိုးကလေး
ချစ်တဲ့ချာတိတ် ရင်မှာ။ ။

ချစ်သူ . . . သူ့ကြောင့်

ထက်မြက်သူ

ယုံကြည်မှုဆိုးတဲ့ အပြုံးလေးတစ်ခုနဲ့
ဘေးဘက်မှာ လမင်းလေးတစ်စင်း လင်းတယ်။
အတင်းကျပ်ကြီးမဟုတ်ဘဲ
မြဲမြဲတဲ့ လက်တစ်ဖက်ဟာ
မြင်းကောင်ရေအား ရေမရ
(ဒါ့ထက်မက စွမ်းခဲ့ပါတယ်)
ကာရန်မပါပေမယ့်
စကားသံရဲ့ စီးမျောမှုမှာ
ရှင်သန်မှုကို ဆားခပ်ခဲ့
အနာတရတို့ ကြေပျက်ခဲ့
ရှေ့လှေကားထစ်ပေါင်း များစွာအတွက်
နှိမ်းနယ်ခြင်း ကင်းမဲ့စေတယ်။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

သကြားပျော့ပျော့ မွေ့ထားတဲ့ အကြည့်တွေကြောင့်
ရေခဲမြစ်တွေလည်း ပျော်ကျ
ဗိမာန်တစ်ခု တံခါးဝကိုပါ
(ခပ်ရေးရေး) မြင်လာတယ်။
ကုန်ခဲ့ နှစ်ပေါင်းများစွာ
ကမ္ဘာလှပတာ မမြင်ခဲ့လို့ နှမြောရင်း
အံ့သြမှုနဲ့
နေ့တွေ ပိုလင်းလက်လို့
လမ်းတစ်လျှောက်အတွက် .
လေထဲလွင့် ကြိုးပြတ်စွန်ဟာ
ငှက်တစ်ကောင်တောင်ပံထက်
ငြိတွယ် ချည်ယှက်ခွင့် ရလိုက်သလို။ ။

ထွက်မပြေးကြသူများ

စန်းဦး

တို့နှစ်ယောက်အတူတူ
အိပ်မပျော်နိုင်လွန်းတဲ့ ညတွေ
ငြီးငွေ့လွန်းတော့တယ်၊
အဲဒီလက်ဆောင် ဝိုင်ပုလင်းတစ်လုံးကို
တစ်ဝက်စီ သွန်ငဲ့လို့
တစ်ခွက်စီ သောက်မိကြ။

အခုတော့
အိမ်ရှေ့ခြံဝင်းထဲ
ကိုယ်စီပက်လက် ခပ်ဝေးဝေးလဲလျောင်းလို့
ညကောင်းကင်ကြီးကို မော့ကြည့်
ကိုယ်စီ ရီဝေမှုမှာ
မျောလွင့်‘လ’တစ်ခုတည်းကိုပဲ
တပ်မက်စိတ် ကြိုးနှစ်ချောင်းနဲ့
စွန်လို လွှတ်တင်နေမိကြပေါ့။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

အချစ်ရေ . . .

ညှိမ်းချမ်းရေးညစာ အတူစားကြရအောင်
မောင်အောင်ပွင့်

အချစ်ဆိုတာ
အဝတ်မဟုတ်ဘူး
အဝတ်က
ဝတ်လေဟောင်းလေ
အချစ်က
ချစ်လေ သစ်လေ
ချစ်သထက် ချစ်လေ
သစ်သထက် သစ်လေ
သစ်ပြီးရင်း သစ်ရင်း
ချစ်ပြီးရင်း ချစ်ရင်း
ချစ်လို့ကို မဝဘူး
ဒါကြောင့်သာ
ဖိဗားကိုးရထားထဲ
ဘိုးဘိုး ဘွားဘွား
အချစ်ပွားနိုင်ခဲ့ကြတာ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

အချစ်ဆိုတာ
သိရှိနားလည်ခြင်းပဲ
နားလည်လေလေ ချစ်လေလေ
ချစ်လေလေ နားလည်လေလေ။

နားလည်မှုမကောင်းရင်
အသစ်ကျပ်ချွတ် ဖိနပ်ကတောင်
ခြေဖျား နာစေပေါက်စေတယ်
နားလည်မှု ကောင်းပြန်တော့လည်း
ဖိနပ်အများကြီးထဲမှာ
မှားပြီးစွပ်မိရင်တောင်
အလိုလို သိတယ်။

‘အချစ်’ဟာ
မုန်းသူတို့ရဲ့
ရန်သတ္တုပြုမှုတွေကြောင့်
ချစ်သူတိုင်းရဲ့
နှလုံးသားဗဟိုချက်ဗွေမှာ
ထက်ဝယ်ဖွဲ့ ခွေနေလေရဲ့။ ။

ကျွန်တော်ရဲ့ တစ်ခါက

စူးလက်

ငါ့နှာသီးဖျားလေးတွေဟာ
တစ်ခါက
လှပတဲ့ နေ့လေးကို
သိမ်းထားတယ်။
မေ့ပစ်လိုက်ချင်ပေမယ့်
ခုထိ မွှေးပျံ့နေတုန်းပဲ၊
အဲဒီ မိုးသည်းနေဟာ
ငါ့ရဲ့ည၊ နေ့များစွာကို
ပြည့်စုံနေစေခဲ့တယ်၊
ငါ့မှာ နင်မရှိရင်လည်း
နှုတ်ခမ်းတွေရဲ့ရနံ့ကတော့
ငါ့အတွက်
အပိုင်ရနေတုန်းလေ။
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
ဘဝမှာ
တစ်ကြိမ်တစ်ခါ
'မိုးသည်းခဲ့ဖူးတယ်' ဆိုတာတော့
တစ်သက်လုံး
သတိရနေဦးမှာပါ
ချစ်သူ။ ။

ဟမ္မရာဘီကို အကူအညီတောင်းခြင်း သရဝဏ်(ပြည်)

ဟမ္မရာဘီ ဘုရင်မြတ်
အရှင် သတ်မှတ်ခဲ့သော
ရာဇဝင်ထင်ရှား
ကိုဓဥပဒေများကား
မှတ်သားစရာ ကောင်းလှ၏
မိမိနစ်နာမှုများအတွက်
မျက်စိကို မျက်စိချင်း
အသက်ကို အသက်ချင်း
ချက်ချင်း လျော်ရမည်တဲ့
တော်လှူချည်ရဲ့ မင်းကြီးရယ် ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ကျွန်ုပ် မေတ္တာတရားနှင့်
နှလုံးသားသည်
ဤကိုယ်မှာမနေရ
သူမထံသို့ ပြေးချေ၏
မိမိအချစ်များအား
ထိန်းချုပ်သည့်ကြားမှပင်
သူမ ယူသွားခဲ့ပြန်လေသည်။

ဟမ္မုရာဘီဘုရင်မြတ်
အရှင် သတ်မှတ်ခဲ့သော
ရာဇဝင်ထင်ရှား
ကိုဓ,ဥပဒေများနှင့်
ပြတ်သားစွာ စီရင်ပါလော့။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ရေခဲမြစ်ထဲက မိုးတိမ် ကျော်အောင်သစ်

[၁]

‘တိမ်ဆိုတာ လွင့်မျောခြင်း’
သီချင်းတစ်ပုဒ်ထဲမှာ
မိန်းမဟာ တိမ်လိုတဲ့ ။

ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်တုန်း
ငါ ပြုံးမိရဲ့ ။
အသိတရားနဲ့ ခြေထောက်တစ်စုံဟာ
သင်းပျံ့ထုံအီသော
သူမရဲ့ နှင်းဆီတောမှာ ရပ်လို့။

[၂]
‘မြစ်ဆိုတာ ကောက်ကွေ့ခြင်း’
သီချင်းတစ်ပုဒ်ထဲမှာ
မိန်းမဟာ မြစ်တစ်စင်းတဲ့ ။

မြစ်ပြင်ကို ကြည့်နေတုန်း
ငါ ပြုံးမိရဲ့ ။
ကန်းနေတဲ့ မျက်ဝန်းတစ်စုံဟာ
မှုန်ရီဝေဝါးသော
သူမရဲ့ ညခင်းမှာ အလင်းစုံမြင်မက်လို့။

[၃]
ခပ်ဝေးဝေးကို
ပြေးတော့မလိုလုပ်တုန်း
ငါ့နှလုံးသားဟာ
တိမ်တွေမှာ တွဲခိုလို့ ။
မြစ်တစ်စင်းလို ကောက်ကွေ့လို့ ။
တပ်မက်ခြင်းနောက်
တကောက်ကောက် ပါသွားကြ။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ညှောင်း လကွယ် သက်ထက်ငြိမ်း

ငါမဟုတ်ဘဲ
ငါကိုယ်တိုင် ထွက်သွားခဲ့
အလင်းလွန်ဆုံး ပြေးလွင့်နှုန်းနဲ့
လှုပ်ရှားမှုကင်းမဲ့စွာ ရောက်ရှိခဲ့ပြီး
ပစ်လွှတ်နေရင်း ထိမှန်ခဲ့ရပေါ့

သတိတရ ကျည်ပွေ့ပေါ်
မျှော်လင့်ခြင်းအတက်တွေ ပေါက်ရောက်လာတော့မှာ
အချစ်ရှိတယ်ဆိုတာ ယုံခဲ့

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ငါ ငေးတတ်တဲ့ ရှုမျှော်ခင်းကလေးထဲ
ညနေခင်းတွေ အိုစာသွားရပြီး
မနက်ခင်းတွေလည်း အိပ်မောကျခဲ့ပေါ့
ဘာမှမဟုတ်တော့ဘဲ တစ်ကိုယ်ရေ စောင့်ဆိုင်းနေရတာ
ငါ့ကိုယ်ငါ လွှင့်ပစ်ထားသလို ဖြစ်နေတယ်။

ငါက နင့်ရဲ့အနိမ့်ဆုံး ရူးသွပ်သမား
နင်ကတော့ ငါ့ဘဝရဲ့ သကြားခဲကလေးပါ ချစ်သူ
ချိုမြိန်လာအောင် ငါ့ဘာသာ ဆင်ခြင်ယူခဲ့ပြီး
သုညအာရုံနဲ့ ထိသပ်ခဲ့သူပါကွယ်

အမှန်တကယ် သိခဲ့ပြီးသားတွေကိုပဲ
ထပ်ပြန်တလဲလဲ ကြေကွဲနေရတာပါ
လပြည့်ညမှာတောင်
လဟာ ညလုံးပေါက် သာခွင့်မရခဲ့ဘူး။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

တမ်းတမိုး
ဟိန်းသစ်ရည်သိမ်း

လေအငြိမ်
လှုပ်တိမ်းယိမ်းမြက်တို့
ခေါင်းမတ်ထူချိန်မှာ
ည
မိုးမည်းတို့ ကျလာပြန်ပါပေါ့။

ကလေးရေ _
ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုတဲ့
ဝေးခဲ့ _ တေလေသာ
ကိုယ့်စိတ်တွေသာ ရောက်ပြန်ပေါ့
သူ့ဆီ။

မိုးမပီတဲ့မိုးကို မုန်းတယ်
သစ်ရွက်တွေ ရင်ချင်းကပ်
သိတတ်သူတို့ အပါးမှာ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

မင်းဟာ
ငါ့ ပျောက်ဆုံးခဲ့တဲ့ ကဗျာ
မာရ်နတ်ခိုးယူသွားခဲ့
‘အရွယ်’နဲ့အတူ။
ဘုရားရှင် သိမ်းယူသွားခဲ့
‘နာကြည်းမှု’နဲ့အတူ။

ငလျင်တို့ ထူပြောတဲ့ဘဝထဲ
ခဏလေးပဲ အငြိမ်
မင်းဖို့ အိမ်ကလေးဆောက်ခဲ့
ပြီ၊ခဲ့ရှာ။
စိမ်းသစ်စွာသော ခေါင်မိုးများ
နံရံများ၊ ကြမ်းခင်းများ
အရောင်မဲ့ သစ်ပင်တို့ကြားမှာ

ကြေကွဲ၊ တိတ်ဆိတ်စွာ
ထီးတည်းအခန်းငယ်မှာ တမ်းတ
နှစ်လယ်ညမို့ မဟုတ်ပါ။
ဟောဒီမှာ . မင်းနှုတ်ခမ်းက
မျိုးယူပျိုး၊ လှူတဲ့ ပန်းသစ္စာတွေ
မိုးရေထဲ
အအေးမိ၊ နာဖျား၊ တဆတ်ဆတ်တုန်။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

လမ်းအကြို
ငါမြတ်နိုးတဲ့ အကြည့်တစ်စုံ
မဆုံချင်လိုက်နဲ့ ကလေးရေ။

ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုတဲ့
တစ်ခုသော ဂျူလိုင်ရဲ့လွမ်းညှာ
မိုးခါးများ သွန်ချပြန်ပြီ။ ။

နှလုံးသားပေါ် နင်းတဲ့ခြေရာ စိုးရိမ်

အချစ်ကို တနင့်တပိုးပေးပြီး
လမင်း
တိတ်တဆိတ် ထွက်ခွာသွားခဲ့။
ပြန်လည်ကောက်ယူ တပ်ဆင်ခွင့်မရှိတဲ့
အပိုင်းအစများအတွက်
မြစ်ကတော့ အားလုံးမှောက်လျက်။
ကိုယ့်အားနည်းချက်ကို
အမြဲတမ်း ရှာဖွေနေတဲ့ ညဟာ
အမှောင်ထဲမှာ မျက်ရည်သုတ်လို့။
မကြာပါဘူး
မြို့ရိုးကိုကျော်ပြီး
ခိုးကြောင်ခိုးဝှက် ဝင်လာတဲ့ မနက်ခင်းက
အရာအားလုံးကို စုပ်မျိုတော့မယ်။
ဒါပေမယ့်
အရူးအမူး အနမ်းများရဲ့ ဒဏ်ရာဆိုတာ
မေ့ဖျောက်မရတဲ့ အပြင်းဆုံးအဆိပ်တွေ ဖြစ်တယ်။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

အဆုံးစွန်

နေဆူးသစ်

‘ကဗျာတွေ ဘာလို့ နှစ်သက်လဲ’

သူမက မေးတယ်

‘အလိုမကျခြင်းရဲ့ ပြည့်စုံမှုအတွက်

အကောင်းဆုံး သာယာမှု’လို့ ဖြေလိုက်တယ်၊

‘သီချင်းတွေ ဘာလို့ နှစ်သက်လဲ’

သူမက မေးတယ်

‘ပဲ့တင်သံတွေ ဆွံ့အမှုအတွက်

အကောင်းဆုံး လက်ဆောင်’လို့ ဖြေလိုက်တယ်၊

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ကဗျာ၊ သီချင်း၊ အနုပညာ
သူမနှင့် ကျွန်တော်
ပြီးတော့ သူမ မျက်ဝန်းညိုလဲ့
အကြည့်နက်နက် အတွေးနက်နက်
'သူမကို ဘာလို့ နှစ်သက်လဲ' မေးတယ်
ကျွန်တော် ဆွံ့အ တွေဝေမိ
ရုတ်တရက် သူမက တရွေ့ရွေ့ထွက်ခွာ
အံ့သြမှုချော်ရည် ယိုစီးကျလာ
ကျွန်တော် အလန့်တကြားနဲ့
'သီးခြားကမ္ဘာတစ်ခုရဲ့ လမ်းညွှန်မြေပုံအဖြစ်
မင်းရဲ့ မေတ္တာတရားတွေ လင်းလဲ့တောက်ပနေလို့'
လို့ ဖြေလိုက်တယ်
ဒါပေမယ့်
သူမက ဟိုးအဝေးမှာ။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

အချစ်ကဗျာ

မြသူဇာ

ဒါဟာ ပုစ္ဆာတစ်ပုဒ်ဖြစ်တယ်
ဘယ်သူမှ ဖြေရှင်းမရနိုင်တဲ့အရာပေါ့။

ငါက
ကဗျာတစ်ပုဒ်ရေးပါတယ်
မျက်ရည်တွေ သွေးတွေ
ရယ်စရာဟာသ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်တွေ
ပြောရင် လူတကာအတွက် ယုံတမ်းစကားလိုပဲ
အမှန်တော့
အိပ်မက်တွေ အေးခဲ ပေါက်ကွဲ
ဒီလို ချော်ရည်ပူတွေ စီးကျတတ်ပါတယ်။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

အဲဒီ နံရံအပေါက်ထဲက ချောင်းကြည့်ရင်
ပထမ ပန်းကလေးတွေ ပွင့်နေတာ ၊
နောက်တော့ စမ်းချောင်းကလေး ၊
ရောင်စုံဖယောင်းတိုင်ကလေးတွေနဲ့။
(သင်္ချာဖတ်စာအုပ်တော့ မပါ)

ဒီနံရံကိုဖြိုချ
ဟိုတစ်ဖက်ကို အငမ်းမရရောက်သွားတဲ့အခါ
ဟိုမှာ လက်တစ်ဖက်
ခြေထောက်တွေ ၊
နောက်ပြန်လှည့်ကြည့်တဲ့အခါ
အသည်းနှလုံးဆိုတာကြီးက တဆတ်ဆတ်ခုန်လို့။ ။

ထောင်စုနှစ် ကျေးကျွန်၏အဆုံး

ကေဆိုး

တွင်းဝါတွေထဲကို ငါဟာ တဖြည်းဖြည်းချင်း နှစ်မြုပ်၊
ဖြတ်သန်းခဲ့တဲ့ သက်ရှိလှိုင်းတွေက
တကယ်မဟုတ်တဲ့ နှစ်တွေထဲမှာ။

ချစ်ခြင်းဆိုတဲ့
အကယ်စင်စစ် သဘောသက်ဝင်မှုက
ငါ့အတွက်တော့ ဆေးခြယ်ထားတဲ့
ထင်ယောင်ထင်မှား စက်ရုံတစ်ခု။

နောင်လာမယ့် နှစ်သန်းပေါင်းလေးထောင်ကျတော့
ဟင်းလင်းပြင်ရဲ့ ဇာတ်မွှေထဲမှာ
အဲဒီချစ်ခြင်းက ခြပ်မည်းတစ်ခုမျှသာ။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ချစ်ခြင်းသီရိပြာ

အောင်စိုးမင်း

အိပ်မက်သက်သက်(၁)

ညဉ့်ဦးကြယ်ကလေးတွေဟာ
အမြင့်ကြီးမှာ
မှုန်လို့ မွှားလို့။

ညဉ့်နက်တော့
ကြယ်ကလေးတွေ နိမ့်ဆင်းလာကြ
လင်းလို့လက်လို့။

‘အမှောင်ထဲမှာပဲ
အလင်းက ရင့်ကျက်ရတယ်’

ချစ်ခြင်းရေ
ငါ့ကိုလည်း
သန်းခေါင်ယံထဲ မြှုပ်နှံခဲ့ပါကွယ်။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

အိပ်မက်သက်(၂)

အဲဒီညက

ကောင်းကင်ထဲ

အိပ်မက်တွေ ရှာကြည့်သေးတယ်...သီရိပြာ၊

အလင်းမှုန်မှုန်

နဂါးငွေ့ကတန်းကသာ

ငါ့ရင်ကို ဖြတ်သန်းသွားခဲ့...

လေညင်းတစ်ဖြူကလို့

ကြက်သီးထ၊

အေးမြ...၊

ဥက္ကာအစိုင့်အခဲတွေ ချာချာလည်လို့

ကောင်းကင်မှာ မာယာရှိတယ်

ကြယ်ပွင့်တွေ ကျားကွက်ရွှေ့ဆဲ

နက္ခတ်တွေ ခင်းကျင်းဆဲ

သဲလို မြူလို့

အလင်းမှုန်မှုန်တွေ

နဂါးငွေ့တန်း

ရင်ကိုဖြတ်သန်းဆဲပါ

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ချစ်ခြင်းရေ
ချစ်ခြင်းရေ
ချစ်ခြင်းရေ
မြို့ပျက်တစ်ခုရဲ့ လမ်းကြိုလမ်းကြားထဲ
တစ္ဆေတစ်ကောင်လိုဝင်ကပ်
အော်မြည်သံတွေပဲ့တင်ထပ်
တိတ်ဆိတ်လို့

ငါမတ်တတ်ရပ်နေဆဲ
ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်ဆဲမှာ

အချစ်ကဗျာ-၉၈

အလင်းမှုန်ငွေ...ဝေး
တရွေ့ရွေ့...
နောက်ဆုံးဖြတ်သန်းသွားတဲ့
နဂါးငွေ့တန်းရဲ့
အမြီးဖျား အဆုံးမှာ
ငါကျန်ရစ်ခဲ့...
တိတ်ဆိတ်လှိုင်းတွေနဲ့
တိတ်ဆိတ်ပဲ့တင်လှိုင်းတွေနဲ့

ပင့်သက်ရှိက်လို့
လက်ကျန်အလင်းမှုန်တွေ အန်ထုတ်

မရေမရာ
ရင်ဘက်ကိုဖွင့်လှပ်ကြည့်မှ
နှင်းဆီပွင့်ဖတ် ဖြစ်နေတဲ့
အိပ်မက်တစ်ဆုပ်။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

အိပ်မက်သက် (၃)

ကြယ်တွေပွင့်ပြီလား
နှင်းဆီတစ်ပွင့် ပွင့်ခဲ့တယ်
အိပ်မက်တွေက ပွင့်ဖတ်ပေါ့
စွေးစွေးနီ...လို့

ကြယ်တွေပွင့်ပြီလား
မျက်ဝန်းတံခါး ပွင့်ခဲ့တယ်
နှင်းဆီတစ်ပွင့် မြင်ခဲ့တယ်
ချစ်သူအနမ်းသင့်လို့

ကြယ်တွေပွင့်ပြီလား
ရင်ထဲမှာဖူးပွင့်နေတဲ့
‘အဲဒီအိပ်မက်တွေကို
နှလုံးသားပြုလုပ်ပြီး
ဒုက္ခတွေခါးစည်းခံခဲ့’

ငါ...
ကျန်းမာနေဆဲပါ
သိရိပြာ...။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

အိပ်မက်မှ နှင်းသီ ငြိမ်းပိုင်

နံနက်ခင်းရဲ့
အချစ်သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို သီကျူးလို့
သူရူးတစ်ယောက်လိုပဲ
မင့်ထံပါး ငါရောက်ခဲ့တယ်။

မီးခိုးနဲ့ အိပ်မက်ရှည်
ဆောင်းရာသီညများ၌
တိမ်စိုင့်တွေ ရွှေ့လျား
အချစ်ပျောက်ရှာတဲ့
တေလေငှက်တစ်ကောင်
မောပန်းနွမ်းနယ်လှပေါ့ကွယ်။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

မျက်ရည်မဲ့မင်း
ချစ်ခြင်းကို ကျောခိုင်းလို့
အမုန်းစကား မင်းပဲဆို
ရင်မှာ အနာတရနဲ့
ငါဟာ မိုက်မဲသူတစ်ဦးပဲပေါ့
တရားခံရှာစရာ မလိုပါဘူးလေ။

မိန်းကလေးငဲ့ -
တပ်မက်ခြင်းကြီးစွာ
အချစ်နဲ့ လွမ်းဆွတ်သူတစ်ဦး
နင့်အပေါ် ရူးမူးခြင်းဟာ
စွဲလမ်းခြင်းကြီးလို့ပါကွယ်
အို - နှင်းဆီ
သူမကို ပြောပေးပါ
ဖြူလွလွပွင့်ချပ်လေးပေါ်
ဆူးထိသွေးစတွေ သုတ်လိမ်းလို့
မမေ့သေးကြောင်း သိစေဖို့ရယ်ပါ။ ။

အိမ်အပြန်

စည်သူငြိမ်း

အဝေးမိုးတိမ်တွေ တဖွဲ့ဖွဲ့၊ နွားအုပ်တွေ တရွေ့ရွေ့
ကွင်းကျယ်ထဲ အပြန်တနွဲ့နွဲ့၊ မြက်ရိုင်း လှိုင်းညွတ်အိ
ငြိစေရာအကြည့်၊ တစ်ခွင်တစ်ပြင်
သြော် . စိတ်ကပိုနှင်၊ နှင်လေရဲ့။

ငါ့အမြော်အမြင်တွေက၊ အနုပညာကြောင့် ကြီးမြတ်မှုပဲ
တပ်မက်မိုက်မဲ
သစ်ရွက်တင် မိုးရေစက်တွေ၊ လေသုတ်သင်ရဲ့ တဖွဲ့ဖွဲ့
မျက်နှာထဲ သဲ့ခံရင်း .
အသက်ရှူလိုက်တိုင်း သီချင်းသံကြားလို့ဖြင့်
မီးခိုးပြာငွေစင်ထွေး အနှောနှောယှက် မုတ်သုန်ရင်ပြင်
အိမ်သို့ စေသင်ရာ အုတ်လမ်းမျှင်လေး အတွန့်ခွေခွေပေါ်
စွယ်တော်အစိမ်း၊ မယ်ဇလီအစိမ်း၊
မလေးရှားပိတောက်အစိမ်း၊ ငါ့ရင် ဖန်တရာစိမ်းနဲ့
မိုးရေယိမ်းမွေ့ပေါက်ကျဲ
ရေအိုင်စပ်စပ်၊ ရွှံ့စပ်စပ်၊ မြွေစပ်စပ်၊ ခြင်စပ်စပ်
ခင်တွယ်ရာသော ကြိုးကလေးနဲ့ပေါ့
အရွယ်မတိုင်ခင် ဆံပင်တွေရင့်
အကြင်နာတို့ ကြွေစေရာမြေဝယ် .။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ငါတော့ဖြင့် .
ဖရိုဖရဲကျင်စွယ်အမွေ၊ အနုပညာတို့ သီးပွင့်ရာနှလုံးအိမ်
မင်းကို လွမ်းလေမိရဲ့
မှိုင်းမှိုင်းစို ဝေရီ မျက်ဝန်းညှိလေး
သွေးအေးတိုက်ခတ်၊ စကားအကျွေ့ကျွေ့
ဒုက္ခနဲ့ သီဆင်ထုံတမွှေးမွှေး
အစာအိမ်ကြွေး တနင့်နင့် နင်ရင်း
ဒီလူထံ နာကြည်းပုံမျိုး
မိုးချုန်းသံ ဟက်တက်၊
ဝက်ဝက်ကွဲ စိုက်ခဲ့ပေါ့ စိတ်တေလေပေါ့။ ။

ခြင်ဆီမဲ့

လူပန်ငယ်

မြို့အောက်က မီးခိုးခေါင်းတိုင်ထဲမှာ .
ဖန်တီးမှုရဲ့ ဓာတ်ပုံတွေ .
တူးတုန်းက .
ဂြိုဟ်ရန်ပေါင်းများစွာပါ တွေ့ခဲ့ရ .

‘မျက်မမြင်နေ’ရဲ့ .
ငွေကြေးပြပွဲကို ကျောခိုင်းပြီး .
ငါဟာ .
(၁%)အနုပညာရဲ့ ဘိသိက်ပွဲတွေ .
သွားကြည့်ခဲ့တယ် .
အန္တရာယ်မကင်းတဲ့ .
စုတ်ဝင်ခန်းတွေက ကြုံလို့

အချစ်ကဗျာ-၉၈

အဲဒီက
ချစ်ခြင်းဆိုတဲ့ အမြီးပန်းပုများ ရခဲ့ရင်လည်း .
မုန်တိုင်းဘုရင်ပါ .
(အပ်ဖျားမျှော်စင်နဲ့)
ကပ်ပါလာမယ် .

နောက်ဆုံးတော့ .
စိတ်ပျက်စွာနဲ့ပဲ .
ပြန်ခဲ့တယ် .
ဆေးရွက်ကြီးပင် လမ်းများပေါ်မှာ .။ ။

၂၄ ဒီဇင်ဘာ ၉၇

သော်ဒီဝေ

ဘဝတွင်

အနုပညာ

ဆန်တာကလေးတစ်ပါး ချောကလက်များ

ချစ်ခြင်းမေတ္တာတရားအပါအဝင်

ကြီးမားသော ဆုံးရှုံးမှုများဖြင့်

အရာရာတွင် နောက်ကျခဲ့ရသော

ခပ်တုံးတုံး ခပ်ညံ့ညံ့ ကိုယ်အဖြစ်၌ .

ဘုရားသခင်လက်က

လွတ်ကျတော်မူသည့်

‘အဲလစ်’(Alice)ဆိုသော

မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ အချစ်အား

မဟာကရုဏာတော်အပြည့်ဖြင့်

ခရစ်တော် မဖွားသန့်စင်မီ (၁) ရက်အလို

(၂၄) နာရီတိတိစော၍

ထိုနေ့၌ . ကျွန်ုပ်

လက်ခံရရှိခဲ့ဖူးသည် .။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ကမ္ဘာဦးဂီတ မြင့်မိုးအောင်

အဲဒီ ဂီတကတော့
ကမ္ဘာဦးအစကတည်းက
ငါတို့အတွက် ရှိနေခဲ့လိမ့်မယ်

အဲဒီတေးသွားထဲမှာ
ချစ်သူတွေ ကခဲ့ကြ
သူတို့ရဲ့နှလုံးသားတွေ မောပန်းသွားတဲ့အထိ

အဲဒီတေးသွားထဲမှာ
အမည်ခံချစ်သူတွေ ကခဲ့ကြ
သူတို့ရဲ့ဦးနှောက်တွေ မောပန်းသွားတဲ့အထိ

အချစ်ကဗျာ-၉၈

အဲဒီဂီတကတော့
ကမ္ဘာဦးကတည်းက
ငါတို့အတွက် ရှိနေခဲ့လိမ့်မယ်

အဲဒီတေးသွားထဲမှာ
ချစ်သူတွေ ကခဲ့ကြ
သူတို့ရဲ့ လက်ချောင်းတွေမှာ
သွေးစက်စွန်းပေသွားတဲ့အထိ

အဲဒီဂီတကတော့
ကမ္ဘာဦးအစကတည်းက
ငါတို့အတွက် ရှိနေခဲ့လိမ့်မယ်

တို့နှစ်ယောက်အဖို့တော့
ကမ္ဘာဦးဂီတကို ကြားရတာ
ဒီအကြိမ် ပထမဆုံးသာ

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ကျွမ်းကျင်လှတဲ့
သူတို့ရဲ့အကမှာ
ငါတို့ ငေးမောမိကြတယ်

တချို့က၊ ငွေကြေးအတွက် ကကြတယ်
သူတို့ရဲ့ကဖော်တွေကို
တစ်ကွက်ပြီးတစ်ကွက် သင်ကြားလို့

တချို့က၊ ဆုတံဆိပ်အတွက် ကကြတယ်
သူတို့ရဲ့ ကဖော်တွေခများ
ခြေလှမ်းတိုင်းမှာ ရူးသွပ်လို့

ကျွမ်းကျင်လှပတဲ့
သူတို့ရဲ့အကမှာ
ငါတို့ ငေးမောကြတယ်။

တချို့က သွေးဆာမှုကို ဖြေဖျောက်ကြတယ်
သူတို့ရဲ့ ကဖော်တွေကို
ထောင်ချောက်တွေဆီ မျှားခေါ်လို့

အချစ်ကဗျာ-၉၈

တချို့က ရမ္မက်ဆန္ဒအတွက် ကကြတယ်
သူတို့ရဲ့ ခြေလှမ်းတိုင်းမှာ
ပန်းပွင့်တွေကို နင်းချေလို့

တို့နှစ်ယောက်လည်း
ဂီတကို နှာခံရင်းက
ခြေလှမ်းတွေကို စလိုက်ကြ

အဲဒီအကဟာ
ငါတို့နှစ်ယောက်ကို
ဘယ်အထိ ခေါ်ဆောင်သွားမှာတဲ့လဲ
အိပ်မက်ရင်းနဲ့ ကလိုက်ကြ

ဒါပေမယ့်၊ သိပ်မကြာခင်မှာပဲ
တစ်ယောက်ရဲ့ခြေထောက်ကို တစ်ယောက်
အမှတ်မထင် နင်းမိရင်းက
ဟန်ချက်မဲ့ လဲပြိုသွားကြတယ်

တစ်ယောက်ရဲ့မျက်လုံးထဲကို တစ်ယောက်
အမှတ်မထင် ကြည့်မိရင်းက
ပြိုင်တူ ရယ်လိုက်မိကြတယ်

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ပြီးတော့၊ တိတ်ဆိတ်
မြက်ခင်းပေါ်မှာ လဲလျောင်းကြရင်းက
ကောင်းကင်ကိုသာ ငေးကြည့်နေ

ချစ်ခြင်းအတတ်ပညာမှာ
ငါတို့နှစ်ယောက်စလုံးပဲ
လုံလောက်စွာ ညံ့ဖျင်းခဲ့ကြတယ်

တစ်ခုတော့ ကောင်းပါရဲ့
နောက်တစ်ကြိမ်မှာလည်းပဲ
ကမ္ဘာဦးဂီတဟာ
ငါတို့အတွက်တော့
ဆန်းသစ်နေဦးမှာပါပဲ
တို့နှစ်ယောက်အကြောင်း ပါဝင်တဲ့
ညအိပ်မက်တွေအတိုင်းပေါ့။ ။

ကောင်းကင်

မင်းထက်မောင်

ရည်ရွယ်ခဲ့တာတွေ
ဖြစ်ခဲ့တယ်
မရည်ရွယ်ခဲ့တာတွေလည်း
ဖြစ်ခဲ့တယ်
အားလုံး သူ့ကြောင့်ပဲ

*

သူ့ကြောင့်ပဲ
စစ်ပွဲတွေ ဖြစ်ခဲ့ရသလို
သူ့ကြောင့်ပဲ
စစ်ပွဲတွေလည်း ရပ်ခဲ့တယ်
မတတ်နိုင်ဘူး

*

သူ ဖန်တီးတာပဲ
ဟောဒီ မိုးရေစက်တွေ
ကမ္ဘာမြေအတွက်တဲ့
ပင်လယ်နဲ့ တောင်တန်းတွေရဲ့ကြားမှာ
မြို့များ ရွာများ ပေါ်ထွန်းခဲ့တယ်။ ။

ကိုယ်ဟာ ဂျစ်ပဆီ

နေမျိုး

ကိုယ်ဟာ မီးရထားတစ်စင်း ဖြစ်ခဲ့ရင်
ဘူတာစဉ်တွေ တင်ဆောင်ပြီး
ခုတ်မောင်းသွားမယ်
အဝေးကို

ကိုယ်ဟာ သင်္ဘောတစ်စင်း ဖြစ်ခဲ့ရင်
ပင်လယ်တွေကို တင်ဆောင်ပြီး
ဆန်တက်သွားမယ်
အဝေးကို

ကိုယ်ဟာ လေယာဉ်ပျံတစ်စင်း ဖြစ်ခဲ့ရင်
ကောင်းကင်တွေကို တင်ဆောင်ပြီး
ပျံသန်းသွားမယ်
အဝေးကို

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ကိုယ်ဟာ ကုလားအုတ်တစ်ကောင် ဖြစ်ခဲ့ရင်
သဲကန္တာရတွေကို တင်ဆောင်ပြီး
ခရီးထွက်သွားမယ်
အဝေးကို

ကိုယ်ဟာ သောမဂြိုဟ်တစ်လုံး ဖြစ်ခဲ့ရင်
နက္ခတ်တွေကို ဆွဲငင်ပြီး
ရွေ့လျားသွားမယ်
အဝေးကို

တကယ်လို့များ
ကိုယ်ဟာ မင်းဖြစ်ခဲ့ရင်တော့
မြို့တံခါးတွေကို အလုံပိတ်
တစ်ယောက်တည်း တိတ်ဆိတ်နေမှာပေါ့။ ။

အရောင်ဆွံ့

မေငြိမ်း

ရင်ထဲ တင်းတင်းကျပ်ကျပ် နာကျင်
ကြွေကွဲတမ်းတရက်များ ညများ
တရွတ်တိုက်မျောပါ ရွှေလျား
ပြေးလွှားလာကြသမျှ ဓားသွားလုံချက်တွေ
ငိုကြွေးတိုင်တည်ရာ ကောင်းကင်ပြင်မြင့်မား
အဝေးကြီးက သူ့ဆီ
နှလုံးသားကိုခိုစီးလို့ လိုက်ပါသွား
မြင်ရဲ့လားအချစ်ရေ . မင်းနားက အရိပ်တစ်ခုကို
အဲဒါ . ရူးသွပ်နေတဲ့ ဝိညာဉ် .
မင်း စွန့်ပစ်ထားခဲ့တဲ့ ဆံတစ်ပင် .
မင်း လက်ခံမယူရဲတဲ့ သစ်ပင်တစ်ပင် .
မင်း ဖြတ်တောက်ခုတ်ထစ်ရမယ့် နွယ်တစ်ပင်။ ။

မေညွှိမ်းအတွက်အချစ် X ရက်စက်တဲ့ထိုးဇာတ် ဇေယျာလင်း

ရထားဟာ အပြီးအပိုင်ထွက်သွားတယ်။ ကျွန်တော် အပြီးအပြတ်
ရှင်းပစ်လိုက်ချင်လို့ပဲ။ အဝေးမှာ ခွေးဟောင်သံတွေ ဝိုးတဝါး။
သံလမ်းတွေက ဒဏ်ရာစိမ်းတစ်ခုရဲ့ပုံ ပြောပြတယ်။ အဲဒီညက
မီးချောင်းတွေကလည်း အထူးရက်စက်ကြသလို။ ပုံဟာ သူ့
လည်ပင်းကို လာခွေပတ်။ စကားလုံးတွေဟာ အမှုန့်တွေ ကြွေ
ကျပြီးရင်း။ ဝန်ခံလိုက် ဝန်ခံလိုက် ဝန်ခံလိုက်။ အဲဒါ ပြီးပြီးချင်း
ရနံ့ပါးပါးလေးဟာ လှိုင်းလုံးကြီးတွေလို အလိပ်လိုက် အလိပ်
လိုက်။ ရဲရင့်တဲ့ မာလိန်မျိုး၊ သူ့လက်ထဲက မြတ်နိုးသဘော
လေး မမြုပ်အောင် အင်တိုက်အားတိုက် ဖြည့်စွမ်း။ သဘော
လေးဟာ သူ့စိတ်ကူးနဲ့သူ။ ဒါကို စိတ်ကူးကြည့်ပါလေ။ ဥဩသံ

ဟာ ညကြီးထဲ အော်အော်နေလေရဲ့။ ချစ်သူနှစ်ဦးမှာ ကံခေ။
သူတို့ဆီက ကြယ်လဝန်းရဲ့ ဘာသာစကား သိမ်းခံလိုက်ရရှာ
တယ်။ နာကျင်မှုရဲ့ စူးရှတဲ့ အလင်းထဲနစ်မြုပ်သွားတဲ့ သူမရဲ့
ကျောပြင်ကို သူ ငေးကျန်။ ကျွန်တော့်အပေါ် ပုံသေလို သူ
လာပိကျ။ အဲဒီ သံလမ်းနံဘေးမှာပဲ သူ့ကို ထားခဲ့တယ်။ ဇာတ်
လမ်းဟာ ထောင့်ထဲ ဝင်ခွေလဲ့အိပ်။ အချိန်ကား တောင်ပံကျိုး
တစ်ဖက်။ သူ့ကိုယ်သူ ဇာတ်မသိမ်းတတ်ရှာစွာ အရာခပ်သိမ်း
ဆိတ်သုဉ်းလွန် ဥယျာဉ်တစ်ခုရဲ့ လေသေထဲ အက်ပြိုကွဲ တဝဲ
လည်လည်။ ဒီမှာ သမိုင်းဆုံးတယ်။ အလျှံပယ် အဓိပ္ပာယ်မဲ့/
လုံးဝဥသုဒ္ဓါအကြောင်းအရာ ချိုးကွေ့။ မမျိုးချနိုင်တဲ့ အမှန်တရား
ဟာ ပထမဆုံး မနက်စာနဲ့ သူမရှေ့မှာ အငိုက်မိ။ နောက်ဆုံး
သတင်း - သူ့ကိုယ်သူ မိုးချုပ်ချလိုက်သတဲ့။ ထိုးဇာတ်ဟာ
တကယ့်အဖြစ်အပျက်ထက် ရက်ရက်စက်စက် ဆို့ဆို့နှင့်နှင့်
ကြေကွဲပြ။ တစ်လုံးတစ်လုံးစီမှာ သူမရဲ့ပုံတွေ အတွဲလိုက်သီးပြီး
မျက်ဝန်းထဲ ပြတ်ခဲ။ ဒီအဖြစ်အပျက်တွေရဲ့ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်
သဘာဝမကျမှုကို ကျွန်တော် မေ့ချင်ယောင် မဆောင်နိုင်
ခြင်းသည်လည်း တစ်ကြောင်း တစ်ပါး။ ဒီထက် အေးစက်တဲ့
ဒီဘက်ရင်ခွင်ထဲ ပန်းစကြာမှန်ပြောင်း အပိုင်းပိုင်း အစစတွေ
ကို ထွေးပွေ့ ထိုးစိုက်ချလိုက်တယ်။ ခင်ဗျား သိချင်တာ သူမ
မဟုတ်လား။ အလားတူ သူမများရဲ့ ချုပ်ရိုးထဲမှာ။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

မိဝင်းဖတ်ဖို့ကဗျာ

ပိုင်စိုးဝေ

ဒုက္ခတွေကို ပြပြပြီး
မင်းက ငါ့ကို မြူဆွယ်နေလေရဲ့။

ငါ ဘာကောင်ဆိုတာ သိဖို့
ငါ့ဗိုက်ကို ဓားနဲ့ထိုးကြည့်ဖို့တော့
မကြိုးစားနဲ့လေ။

ငါ့ဘဝရဲ့ ဖြစ်တည်မှုဟာ
ငါ့ဗိုက်ထဲမှာ မရှိဘူး။

ငါ့ရှိသမျှ ဘဝအဓိပ္ပာယ်တွေ
မင်းကိုသာ ပေးလိုက်စမ်းချင်ရဲ့။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ငါ့မှာ
ဗလာသက်သက် အခွံချည်း
ကျန်ရစ်ခဲ့စမ်းပါစေ။

မင်းနဲ့ပတ်သက်လို့ကတော့လား
ပြားပြားဝပ်မတတ် ကြောက်ဖူးတုန်ရဲ့။

ပထမဆုံးသေနတ်သံ ကြားကတည်းက
လက်နက်ချဖို့ စိတ်ကူးနေသူပါ။

မင်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ငါ့ရဲ့အနာဂတ်တိုင်းဟာ
ဘယ်တုန်းကမှ ငါ့ဆီကို
ရောက်မလာခဲ့ဘူး။

ထင်းရှူးပင်တွေပေါ်တဲ့ တောအုပ်ကြီးထဲ
အမြဲတမ်းပဲ ပုန်းပုန်းနေတဲ့ အနာဂတ်ပါ။

‘ရှုစမ်းပစေ’ဆိုပြီး
မင်းပစ်ပေးခဲ့တဲ့ အဲသည်အထုပ်ကို
ရတဲ့နေ့ကစ
တစ်ညမှ အိပ်မပျော်တော့ဘူး။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ဟင်းလင်းပြင်ကြီးကို ပွေ့ဖက်
ငါ့ထွက်သက်နဲ့ ဝင်သက်တိုင်းမှာ
မီးနဲ့ရေကို ရှူသွင်းမှုတ်ထုတ်
အပြင်းစားအာရုံတွေကို
ငါ စားသုံးရဲ့။

လှုပ်ခတ်နေတဲ့
ငါ့စိတ်ရဲ့ အသံဗလံတွေကို
မင်းကြားရဲ့လား။
မင်းကြားရဲ့လား၊ မင်းကြားရဲ့လား။

ဟေ့ ..
ငါ့ကိုသနားလို့ဆိုပြီးတော့များ
မင်းဖန်တီးထားတဲ့ ဇာတ်ကွက် ဇာတ်လမ်းတွေ
ရပ်တန်းက ရပ်မပစ်လိုက်ပါနဲ့
ငါ ဆက်ပြီး ရှုစမ်းပါရစေ။

နားမလည်နိုင်ဘူးဆိုတာကိုက
ငါ့ကို နားလည်တာပါပဲ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ကြယ်သီး

မျိုးမြတ်သူ

ကြယ်ပင်ထက်က

ကြယ်စင် ကြယ်ပြောက်

(သူမရဲ့

မိုးပြာရောင် ဂျင်းရှပ်မှာတော့ဖြင့်)

ကြယ်ပွင့်များပမာ

ကြွေကျသွားခဲ့။

အဲဒီညဉ့်ဦး

ကြယ်စင် ကြယ်ဖူး

ခူးဆွတ်ခဲ့သူ

(အမှန်က

ကောက်ယူဖို့သာ သွားခဲ့သူ)

လက်ဖျားထိပ်မှာ

ကြယ်ဆိပ်များနဲ့

ကြယ်ရိပ်အောက်မှာ

နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်စက်ခဲ့။ ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ချစ်သူရဲလရောင်ရှုခင်း မောင်လင်းရိပ်

(၁)

အဲဒါ စတင်ခြင်းပဲ

နှင်းတို့ ပါးလျကင်းစင်ခဲ့တာ

အမြင်အာရုံ ညက်ညောလင်းပွင့်ခဲ့ကာ

ပေါ်ပင်တေးသံများ ငြိမ်သက်ကင်းပခဲ့ကာ

(ကာလရှည်ကြာသဖြင့်)

လွမ်းသူမှာ လရောင်ရှုခင်းတွေနဲ့လေ။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

ခပ်ဝေးဝေးမှာပဲ

စွဲမြဲခြင်း၊ စိမ်းလန်းခြင်း၊ စူးနစ်ခြင်း

ယင်းတို့နှင့်၊ ထက်သန်ခွင့် ကြည်လင်ပျော်ရွှင်

အိပ်မက်စဉ် သံယောဇဉ်တင်း

စက်ဝန်းမျဉ်းကွေးတစ်ခုပေါ်

ကျွန်တော် ၊ အပေါ်အကျီနှင့် နွေးနွေးထွေးထွေး

အနွေးလျှောက်၊ အပြေးလျှောက်

အတွေးလျှောက်၊ အဆွေးလျှောက်

လှမ်းလျှောက်သူ ကဗျာတွေ သတိရလို့လေ။

အလျဉ်းသဖြင့်

မင်းနှင့်မင်း စကြဝဠာအတွက်ပဲ

စွဲနဲ့ပဲနဲ့ ပျားကောင်လေးပေါ့

ဝေးလံလှသော ပန်းခင်းများ

သွားလာလမ်း ရက်ကန်းရှည်

ဝတ်ရည်သယ်ဆို သီချင်းတွေနဲ့လေ။

(၂)

မည်သို့ပင်ဖြစ်ခဲ့

ဒါ ၊ အချစ်တဲ့၊

တောင်းဆိုခြင်းမဲ့၊ ပလ္လားခြင်းမဲ့၊ ပေါ့တန်ခြင်းမဲ့

ပျော်ပါးခဲ့ အိပ်မက်တစ်ခု နှစ်ခုမျှ

နွေလ ပျင်းရိခြင်းများစွာ စွန့်ခဲ့တယ်။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

သူ့အတွက်နဲ့
ကိုယ့်ဘက်မှာ . အရပ်ရှည်ခဲ့၊ အရိပ်ဖြူခဲ့
မွှေးကြူတဲ့ သစ်သီးခင်း
မင်းနှင့်မင်း စကြဝဠာအတွက်
ထွန်ယက်မြေဆွ လုပ်လက်စများ
အင်အား(ခုထက်)ပိုရှိချင်နေ
မောင်လင်းရိပ်ရဲ့ လင်းရိပ်ကလေးရေ .။

နုမြောတသခြင်း ကင်းစွာ
ဒီကမ္ဘာမှာ ကြွေးမြီဟောင်းဆပ်ခဲ့ပြီ
သံသယ၊ တွေဝေခြင်းများ ထားခဲ့ပြီ
(အင်း . ရှက်ပြုံးတစ်စ နှစ်စလည်း
နှုတ်ခမ်းထောင့်က ကြွေကျခဲ့ရပြီပဲ)
ဒီလူသာ ပန်းချီရေးခဲ့ရင်
လေးလံတဲ့ ဟောဒီနှစ်တွေကို
အရောင်ခေတ်တစ်ခေတ် သတ်မှတ်ရပေမယ်။

ပီကာဆိုရဲ့
အဝါရောင်ခေတ်က လူပြက်မျက်နှာတွေ
ခါတလေ မြင်ယောင်မိပါသလား
အဆင်မပြေမှုများကို ရယ်မောလိုက်ပ
ရယ်မောတယ်ဆိုတဲ့အတိုင်း
ရယ်ပြီးတော့လည်း မောရတာပါပဲကွယ်။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

(၃)

ချစ်သူရေ . တဲ့
သေခြင်းမဲ့ အဲဒီခေါ်သံ
တောင်ပံ တစ်ထောင့်ရှစ်ဆယ့်နှစ်ကြိမ် ခတ်ပေါ့
ကျွန်တော့် တွေ့ရှိချက်မှာ
အချစ်ဆိုတာ ပါဝါမျက်မှန်တစ်လက်ဖြစ်လျက်
သီဝေမှုန်ပျက်ခြင်းတို့၊ ပြတင်းထက်မှ ဆင်းသက်လို့။

နှင်းတို့ ပါးလျကင်းစင်ခဲ့ကာ
အမြင်အာရုံ ညက်ညောလင်းပွင့်ခဲ့ကာ
ချစ်သူရဲ့ လရောင်ရှုခင်းမှာ .၊ ကမ္ဘာ
ပြာရီငြိမ်သက်လို့
အကွက်ဆန်း ဒီဇိုင်းတစ်ခု (ကျွန်တော်) ရှုမှတ်ဆင်ခြင်
မြင်သူမို့ မြူစင်အောင်တွက်ဆလို့။

ခြယ်သဖို့နှုတ်၊ အရုပ်မျက်နှာနှင့် ဖျားနာသောနှစ်များထဲ
အားနည်းခဲ့တာ အားနာသူ
သူ တစ်နေ့ . ဆိုမည်ပ
‘သွားကြစို့လေ သင်နဲ့ငါ
ညနေကို ကောင်းကင်မှာဖြန့်ထားတဲ့အချိန်’ . လို့။

အချစ်ကဗျာ-၉၈

(၄)

သွားကြစို့လေ -
နေရောင်ခြင်ကို ကြည်လင်စွာ ချစ်သမို့
မှိုင်းညို့တဲ့ လရောင်မှာ
ကဗျာသီချင်းတွေ ဖြောင့်စင်းစွာဆိုလို့
သံလိုက်ကြိုးခွေတစ်ခုမှာ မေတ္တာတွေဖြည့်လို့
ပွန်းပဲ့တဲ့ဒဏ်ရာ တင်ချာထည့်လို့
ဝင်လေ ထွက်လေကို သတိကြီးစွာ စောင့်ကြည့်လို့
ညအိပ်အင်္ကျီကို ကြယ်သီးစုံစေ့တပ်လို့။

သွားကြစို့လေ
ညနေခင်းလေပြည်မှာ
'မင်္ဂလာပါ'
ကြင်နာစွာ(တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်) ဆိုကြစို့။ ။

ဤစာအုပ်ငယ်တွင်
ယနေ့ထက်၌ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပုံ
ကမ္ဘာ့စကားစနစ်ကြီးသောကမ္ဘာများ၏
အခြေအနေအထားနှင့် ကမ္ဘာများကို
အသိပေး၍ ပေးပြသားပါသည်။
ယခင်က ရေးခဲ့ကြသော
အင်္ဂလိပ်စာများတွင် ကမ္ဘာများနှင့်
ပုံသဏ္ဌာန် အရေးအမှတ်၊ အယူအဆများ
အနည်းငယ် ကွာခြားကောင်း၊
ကွာခြားနေပါကောင်း
သို့သော် ဤစာအုပ်ငယ်တွင်
အောင်သော ကမ္ဘာအားလုံးမျိုးစုံမှာ
အတိုင်း ကမ္ဘာအတွင်းသားများနှင့်
ဆုံမျှန်းပေါင်းစပ်ကာ ဖြစ်ပေါ်လာသည့်
အာနိတ်အယူအဆဖြင့် ဖန်တီးရေးခဲ့တာကြောင့်သာ
ယနေ့ထက်၏ အချက်ကမ္ဘာများပင် ဖြစ်ပါသည်။

